

บทที่ 5

รูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม

จากการศึกษาวิจัย และผลของการวิเคราะห์ในบทที่ 4 ในด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น พบว่าหน่วยงานที่ร่วมบูรณาการด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่เป็นรูปแบบองค์กรด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในปัจจุบันยังไม่มี และยังไม่มีความเห็นว่าการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมในระดับท้องถิ่นที่ชัดเจน ยังคงใช้แนวทางจากภาครัฐที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง และแม้ว่าจะมีภาคประชาชนเข้าร่วมก็เป็นในฐานะของอาสาสมัครเท่านั้น โดยไม่มีรูปแบบการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่ชัดเจนจึงยังคงปรากฏปัญหาสิ่งแวดล้อมและผลกระทบเกิดขึ้นในท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับประเทศไทยมีการพัฒนาโดยยึดเอาการพัฒนาอุตสาหกรรมเป็นหลักทางเศรษฐกิจของประเทศ ที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่มีปรากฏเป็นรูปธรรม ซึ่งแนวทางการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมสามารถทำได้โดยการมีองค์กรในระดับท้องถิ่นทำหน้าที่ในการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ซึ่งการวิจัยได้วิเคราะห์เพื่อให้ได้คำตอบใน 6 ด้าน โดยคำตอบที่ได้มาปรากฏในบทที่ 4 เป็นรูปแบบการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมโดยองค์กรระดับท้องถิ่น ดังนั้นเพื่อให้เป็นรูปแบบที่สามารถนำไปใช้ได้การวิจัยจึงกำหนดวิธีวิทยาการวิจัยคือ การมีส่วนร่วมออกแบบ, ร่วมออกแบบ (Participatory Design, Co – Design) เพื่อให้ประชากรที่เป็นผู้มีส่วนได้เสียกับการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมระดับท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในการออกแบบรูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม เพื่อนำคำตอบที่ได้มาใช้ในการวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบให้เป็นรูปแบบองค์กรที่มีความสมบูรณ์มากขึ้น โดยมีรายละเอียดในการดำเนินการ ดังนี้

ปัจจัยองค์ประกอบโครงสร้างองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมใน 6 ด้านที่ได้วิเคราะห์ในบทที่ 4 สรุปผลเพื่อนำไปสู่การจัดทำกรมีส่วนร่วมออกแบบ, ร่วมออกแบบ (Participatory Design, Co – Design) ได้ดังนี้

ด้านโครงสร้างองค์กร

ผลที่ได้จากการวิเคราะห์ที่แสดงให้เห็นถึงสภาพการบังคับใช้ด้านกฎหมายของหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบด้านการดูแลคุ้มครองสิ่งแวดล้อมโดยตรง มีขั้นตอนในการรับรู้ถึงสภาพปัญหาผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในท้องถิ่น รวมถึงเมื่อรับทราบข้อมูลแล้ว การส่งการมายังหน่วยงานที่อยู่ในพื้นที่ มีหลายลำดับชั้น แบ่งตามหลักของการบริหารราชการ คือ ราชการส่วนกลาง

ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนราชการท้องถิ่น ซึ่งการกำหนดนโยบายเป็นหน้าที่ของราชการส่วนกลาง ซึ่งจะมุ่งเน้นการให้ความสำคัญในด้านการส่งเสริมเศรษฐกิจ พัฒนาทางอุตสาหกรรม โดยอาจไม่ให้ความสำคัญกับการจัดการสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะสิ่งแวดล้อมในระดับท้องถิ่น โดยมองว่าเป็นการสร้างภาระให้กับผู้ประกอบการ นักลงทุนมากเกินไป และเป็นการเพิ่มขึ้นตอนในการประกอบธุรกิจ ดังนั้นการจัดการด้านปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ จะต้องให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา ซึ่งพบว่าส่วนสำคัญในการจัดการสิ่งแวดล้อมที่จะทำให้ประสบผลสำเร็จนั้น น่าจะต้องให้ราชการส่วนท้องถิ่นเป็นศูนย์กลางในการขับเคลื่อน โดยเฉพาะด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ท้องถิ่นปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่รับผิดชอบในพื้นที่ และอยู่ใกล้ชิดกับแหล่งกำเนิดมลพิษ และปัญหาสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น รวมถึงน่าจะเป็นองค์กรหลักในการบูรณาการให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ช่วยกันดำเนินการด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น

โครงสร้างองค์กรจึงเป็นปัจจัยแรกที่สำคัญที่การวิจัยได้นำไปสู่การกำหนดรูปแบบโครงสร้างองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม เพื่อให้การดูแลคุ้มครองสิ่งแวดล้อมครบทุกมิติ และเกิดความการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1) องค์กรที่นำโดยรัฐ ซึ่งภาครัฐเป็นผู้นำองค์กร เพื่อกำหนดแนวทางในการดูแลคุ้มครองสิ่งแวดล้อม โดยประสานงานกับ ภาคราชการ ภาคประชาชน รวมถึงภาคเอกชนให้เป็นองค์กรที่ขับเคลื่อนในการบริหารจัดการด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม แบบบูรณาการ

2) องค์กรที่นำโดยประชาชน ซึ่งกำหนดให้ภาคประชาชน มาเป็นผู้นำองค์กร เพื่อปรับเปลี่ยนรูปแบบเป็นองค์กรให้ยึดความเห็นของประชาชนเป็นแนวทางในการดำเนินงาน มีความเป็นอิสระ ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการบริหารจัดการด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม

ด้านที่มาขององค์กร

ผลที่ได้จากการวิเคราะห์ที่แสดงให้เห็นถึงที่มาขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม โดยการกำหนดให้องค์คณะ มีที่มาจากองค์กรที่มีความเกี่ยวข้องทั้งในส่วนของภาคราชการที่เกี่ยวข้อง ตามบทบาทอำนาจหน้าที่ ภาคประชาชน และภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง และมีการกำหนดสัดส่วนขององค์คณะที่จะกำหนดให้แต่ละภาคส่วนมีจำนวนเท่าใด เพื่อวางกรอบการกำหนดแนวทางในการขับเคลื่อนการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่ ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับบริบทของแต่ละท้องถิ่น

ด้านสถานะองค์กร

ผลที่ได้จากการวิเคราะห์ซึ่งแสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดในการดำเนินการด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่มีผลมาจาก ปัจจัยที่สำคัญในด้านของสถานะขององค์กร ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการ

กำหนดรูปแบบขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมโดยพิจารณาจากสถานะ เป็นองค์กรอิสระ หรือกำหนดให้เป็นองค์กรที่อยู่ในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ด้านขอบเขตแห่งหน้าที่และความรับผิดชอบ

ผลที่ได้จากการวิเคราะห์ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความจำเป็นในการมีองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม เพื่อขับเคลื่อนงานหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการดูแลสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น โดยจะต้องกำหนดขอบเขตแห่งหน้าที่ และความรับผิดชอบ กรอบกฎหมายให้มีความชัดเจนในการดำเนินการ เพื่อให้้องค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม เป็นองค์กรหลักในด้านการดูแลคุ้มครองสิ่งแวดล้อม เพราะหากไม่มีการกำหนดหลักเกณฑ์ในการดำเนินการ อาจเกิดผลในทางกฎหมาย และขาดการยอมรับ และไม่บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ได้วางแนวทางไว้

ข้อบังคับและระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม เป็นปัจจัยสำคัญอีกปัจจัยหนึ่งเช่นกันที่การวิจัยได้นำไปสู่การกำหนดรูปแบบของการออกข้อบังคับและระเบียบขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดแนวทางการในการดำเนินการด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม

ด้านการประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐ

ผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสำคัญที่องค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม จะต้องมีการประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐที่อาจจะมีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง และมีระเบียบกฎหมายเฉพาะที่แต่ละหน่วยงานถือปฏิบัติอยู่ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะต้องมีการดำเนินการภายใต้ภารกิจที่มีกรอบระยะเวลาที่กำหนดไว้ เช่น พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตทางราชการ พ.ศ. 2558 หรือกฎหมายอื่น ดังนั้นการประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐมีความสำคัญมาก ซึ่งจะต้องไม่กระทบกับการดำเนินงานด้านคำสั่งทางปกครองตามกระบวนการพิจารณาตามกรอบกฎหมาย

ด้านการประสานงานกับภาคเอกชน

ผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสำคัญที่องค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม จะต้องมีการประสานงานกับหน่วยงานภาคเอกชน ในการดำเนินการที่อาจส่งผลกระทบต่อตรงกับภาครัฐกิจเอกชน เกิดความเสียหายในด้านการประกอบกิจการ ตลอดจนการประสานงานกับภาคประชาชน เพื่อให้เกิดการบูรณาการสร้างการรับรู้ การทำงานร่วมกันซึ่งจะมาในรูปแบบการให้ข้อมูลเพื่อนำไปวางแนวทางการดำเนินการขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมให้ครอบคลุมทุกด้าน

ประเด็นที่ได้จากผลของการวิเคราะห์ทั้ง 6 ด้านได้แสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดในเรื่องการดูแลคุ้มครองสิ่งแวดล้อมของหน่วยงานภาครัฐ โดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งการวิจัยได้จัดทำเป็นร่างรูปแบบขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมนำไปสู่ การจัดทำกรมีส่วนร่วมออกแบบ-ร่วมออกแบบ (Participatory design, Co - design) เพื่อให้ประชากรผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholders) ได้ร่วมกันออกแบบรูปแบบขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมเพื่อนำไปใช้ในการวิเคราะห์ให้ได้ รูปแบบขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่เป็นองค์หลักที่จะสามารถช่วยประสานงานระหว่างส่วนราชการภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน เพื่อบูรณาการในด้านการดูแลคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น โดยใช้การมีส่วนร่วมออกแบบ-ร่วมออกแบบ (Participatory design, Co - design)

1. การมีส่วนร่วมออกแบบ-ร่วมออกแบบ (Participatory design, Co – design)

เมื่อผู้วิจัยได้จัดทำประเด็นที่เป็นสาระสำคัญในการจัดทำร่างรูปแบบขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ซึ่งขั้นตอนต่อไปเป็นการยืนยันความครบถ้วนสมบูรณ์ตามความต้องการของกลุ่มประชากรผู้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง (Stakeholders) จึงใช้วิธีวิทยาการวิจัยการมีส่วนร่วมในการออกแบบ-ร่วมออกแบบ (Participatory Design ,Co-design) ด้วยการให้ผู้มีส่วนได้เสีย 5 กลุ่ม ประกอบด้วย กลุ่มผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กลุ่มข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องด้านสิ่งแวดล้อม กลุ่มผู้นำชุมชน และภาคเอกชน กลุ่มนักวิชาการและ องค์กรพัฒนาเอกชน กลุ่มข้าราชการท้องถิ่น มาร่วมออกแบบในประเด็นที่เป็นสาระสำคัญ ในการกำหนดรูปแบบขององค์กรเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ตามกระบวนการมีส่วนร่วมออกแบบ-ร่วมออกแบบ (Participatory Design ,Co-design) และคำตอบที่ได้รับจะนำมาเปรียบเทียบกับผลการวิเคราะห์ของผู้วิจัยเพื่อให้ได้คำตอบที่เป็นรูปแบบขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม โดยมีกระบวนการดำเนินงาน การมีส่วนร่วมออกแบบ-ร่วมออกแบบ (Participatory design, Co - design) ดังนี้

การดำเนินการ แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน คือ

1) ขั้นตอนการเตรียมการ

เป็นขั้นตอนของการเตรียมความพร้อมก่อนการดำเนินการจัดทำ Co-Design ประกอบด้วย

(1) กำหนดประชากรร่วมออกแบบ คือ กลุ่มประชากรผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้องโดยตรงต่อผลของการจัดทำรูปแบบขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม รวมทั้งสิ้นจำนวน 25 คน แยกออกเป็น 5 กลุ่ม ประกอบด้วย

กลุ่มที่ 1 กลุ่มผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วยผู้บริหารองค์กรบริหารส่วนตำบล เทศบาลตำบล เทศบาลเมือง องค์การบริหารส่วนจังหวัด เมืองพัทยา จำนวน 5 คน

กลุ่มที่ 2 กลุ่มข้าราชการ เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องด้านสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วยนายอำเภอ ท้องถิ่นอำเภอ อุตสาหกรรมจังหวัด ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด สาธารณสุขอำเภอ จำนวน 5 คน

กลุ่มที่ 3 กลุ่มผู้นำชุมชน ภาคเอกชน เครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน (ทสม.) อาสาสมัครท้องถิ่นรักษ์โลก(อถล.) จำนวน 5 คน

กลุ่มที่ 4 กลุ่มนักวิชาการและ องค์กรพัฒนาเอกชน จำนวน 5 คน

กลุ่มที่ 5 กลุ่มข้าราชการส่วนท้องถิ่น จำนวน 5 คน

ประชากรทั้ง 5 กลุ่มนี้ แยกออกเป็น 2 ชุด คือ

ชุดแรก ประชากรกลุ่มเฉพาะ หมายถึง ประชากรผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้องโดยตรงต่อผลของการจัดทำรูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม มีทั้งหมด 5 กลุ่ม ๆ ละ 5 คน คือ

กลุ่มเฉพาะที่ 1 กลุ่มผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วยผู้บริหารองค์กรบริหารส่วนตำบล เทศบาลตำบล เทศบาลเมือง องค์การบริหารส่วนจังหวัด เมืองพัทยา จำนวน 5 คน

กลุ่มเฉพาะที่ 2 กลุ่มข้าราชการ เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องด้านสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วยนายอำเภอ ท้องถิ่นอำเภอ อุตสาหกรรมจังหวัด ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด สาธารณสุขอำเภอ จำนวน 5 คน

กลุ่มเฉพาะที่ 3 กลุ่มผู้นำชุมชน ภาคเอกชน เครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน (ทสม.) อาสาสมัครท้องถิ่นรักษ์โลก (อถล.) จำนวน 5 คน

กลุ่มเฉพาะที่ 4 กลุ่มนักวิชาการและ องค์กรพัฒนาเอกชน จำนวน 5 คน

กลุ่มเฉพาะที่ 5 กลุ่มข้าราชการท้องถิ่น จำนวน 5 คน

ผู้มีส่วนได้เสียทั้ง 5 กลุ่มนี้ จัดเป็นกลุ่มประชากรเฉพาะที่เป็นชุดแรกของการจัดทำ การมีส่วนร่วมออกแบบ,ร่วมออกแบบ (Participatory design, Co - design)

ชุดที่สอง คือ ประชากรกลุ่มผสม หมายถึงกลุ่มที่มาจากการให้ประชากรกลุ่มเฉพาะ แยกมากลุ่มละ 1 คน เพื่อมารวมกันเป็นกลุ่มผสมซึ่งมี 5 กลุ่ม แต่ละกลุ่มประกอบด้วย กลุ่มผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กลุ่มข้าราชการ กลุ่มผู้นำชุมชน ภาคเอกชน เครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน (ทสม.) อาสาสมัครท้องถิ่นรักษ์โลก (อถล.) กลุ่มนักวิชาการ และองค์กรพัฒนาเอกชน กลุ่มข้าราชการส่วนท้องถิ่น

การจัดให้มีประชากรกลุ่มเฉพาะทำให้การอภิปรายร่วมกันภายในแต่ละกลุ่มเฉพาะที่ต่างก็มีประสบการณ์คล้ายกันมาร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและความต้องการให้มีรูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมไม่แตกต่างกันมากนัก

ส่วนการจัดให้มีประชากรกลุ่มผสมร่วมกันอภิปรายและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นจะทำให้ได้รูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่มาจากประสบการณ์ที่แตกต่างกันของประชากรแต่ละคนในกลุ่มซึ่งเมื่อได้ข้อสรุปออกมาจะทำให้ได้รูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการยอมรับของประชากรกลุ่มผสม

(2) การจัดเตรียมสถานที่จัดทำ Co-Design

โดยเหตุที่กำหนดประชากรออกเป็น 5 กลุ่ม สถานที่จึงต้องแยกเป็น 5 โต๊ะห่างจากกันเพื่อไม่ให้เกิดการร่วมแสดงความคิดเห็นของแต่ละกลุ่มรบกวนกัน แต่อยู่ในห้องเดียวกัน จึงจำเป็นที่จะเป็นห้องขนาดใหญ่

(3) การจัดเตรียมอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดทำ Co-Design

ผู้วิจัยจัดเตรียมกระดาษแผ่นใหญ่และเครื่องเขียนสำหรับเขียนคำตอบจากมติของแต่ละกลุ่ม พร้อมแท่นที่ตั้ง

(4) การจัดเตรียมเลขานุการกลุ่ม เพื่อทำหน้าที่ในการบันทึกมติของที่ประชุมกลุ่ม

2) ขั้นตอนการดำเนินการ

การดำเนินการแบ่งเป็น 2 ช่วง

ช่วงเช้าเป็นการจัดทำ Co-Design กลุ่มเฉพาะ การวิจัยใช้เวลาดำเนินการประมาณ 3 ชั่วโมง มีการดำเนินการ ดังนี้

- กลุ่มเฉพาะทั้ง 5 กลุ่มเลือกผู้แทนกลุ่มที่จะทำหน้าที่รายงานผลจากข้อตกลงของกลุ่มต่อกลุ่มอื่น ๆ เมื่อเสร็จสิ้นการร่วมทำ Co-Design

- ผู้วิจัยนำเสนอวัตถุประสงค์ของการวิจัยและวัตถุประสงค์ของการจัดทำ Co-Design และ ร่างรูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่เป็นคำตอบที่ได้มาจากบทที่ 4 เพื่อเป็นแนวทางในประเด็นสำหรับการทำ Co-Design ซึ่ง ซึ่งมีโครงสร้างของ รูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจากคำตอบที่ได้จากการวิเคราะห์ในบทที่ 4 และนำเสนอเป็นประเด็นสำหรับการจัดทำกรมีส่วนร่วมออกแบบ-ร่วมออกแบบ (Participatory design, Co - design) ซึ่งกำหนดประเด็นที่เกี่ยวข้องในการกำหนดรูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมไว้ 6 ด้านที่นำไปให้ประชากรกลุ่มเฉพาะ และประชากรกลุ่มผสม ร่วมกันจัดทำรูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย

- (1) โครงสร้างองค์กร
- (2) ที่มาขององค์กร
- (3) สถานะองค์กร
 - (3.1) เป็นองค์กรอิสระ
 - (3.2) เป็นองค์กรภายใต้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
 - ขอบเขตแห่งหน้าที่และความรับผิดชอบ
 - การประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐ
 - การประสานงานกับภาคเอกชน

3) ขั้นตอนการสรุปผล

ผลการทำ Co-Design ของกลุ่มเฉพาะและกลุ่มผสมได้นำมาวิเคราะห์โดยมีรายละเอียดดังนี้

จากที่ได้วิเคราะห์ไว้แล้วในบทที่ 4 ว่า ในการบริหารราชการ มี 3 ระดับ ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งหากมองเฉพาะราชการส่วนท้องถิ่น ยังแบ่งออกเป็น 5 รูปแบบประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา โดยทั้งหมดเป็นองค์กรสังกัดของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย ซึ่งกฎหมายให้อำนาจในการบริหารจัดการ ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ซึ่งกลุ่มประชากรเฉพาะ และกลุ่มประชากรผสมดังกล่าวได้มีความคิดเห็นต่อรูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

(1) รูปแบบขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ของประชากรกลุ่มเฉพาะ

(1.1) ด้านโครงสร้างองค์กร

ประเด็นด้านโครงสร้างขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ผลจากการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของประชากรกลุ่มเฉพาะ 5 กลุ่ม ได้คำตอบ ดังนี้

- กลุ่มผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความเห็นสอดคล้องกันในทางสนับสนุนให้โครงสร้างองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม มีคณะกรรมการจำนวน 20 - 23 คน เพื่อจะได้มีคณะทำงานจากทุกภาคส่วนร่วมบูรณาการการทำงานด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมโดยมาจาก ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น นักวิชาการ ภาคประชาชน ภาคเอกชน สื่อมวลชน

- กลุ่มราชการ เจ้าหน้าที่ด้านสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย นายอำเภอ ท้องถิ่น อำเภอ อุสาหกรรมจังหวัด ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด สาธารณสุขอำเภอ เสนอว่า ควรมีคณะกรรมการองค์การประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม จำนวน 10 - 15 คน

- ผู้นำชุมชน ผู้ปกครองท้องที่ ภาคเอกชน เครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน (ทสม.) อาสาสมัครท้องถิ่นรักษ์โลก(อถล.) ประธานสภาเทศบาลมีความเห็นสอดคล้องกันกับกลุ่มกลุ่มราชการ เจ้าหน้าที่ด้านสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย นายอำเภอ ท้องถิ่นอำเภอ อุสาหกรรมจังหวัด ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด สาธารณสุขอำเภอ คณะกรรมการองค์การประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ที่เสนอว่า ควรมีจำนวน 10 - 15 คน

- กลุ่มนักวิชาการและ องค์กรพัฒนาเอกชน (NGO) เป็นกลุ่มจากภายนอกที่มีความเห็นเชิงวิชาการ และไม่ได้มีส่วนได้เสียด้านการเป็นหนึ่งในการทำงาน เสนอว่า คณะกรรมการองค์การประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ควรมีจำนวน 25 คน

- กลุ่มข้าราชการท้องถิ่น เป็นกลุ่มที่ต้องปฏิบัติราชการโดยตรง โดยเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่กำกับดูแลและปฏิบัติงานให้เป็นไปตามหลักของกฎหมายเพื่อให้สอดคล้องกับการปฏิบัติงานจริง เสนอความเห็นว่าจะควรมีคณะกรรมการองค์การประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในการร่วมดำเนินการควรมีจำนวน 21 คน และอาจแต่งตั้งคณะที่ปรึกษาเพิ่มเติม

คำตอบของกลุ่มประชากรเฉพาะที่มีผลต่อด้าน โครงสร้างองค์กร ของร่าง รูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ด้านจำนวนคณะกรรมการ ที่มาจากทุกภาคส่วนหลัก ที่ประกอบด้วย ภาคส่วนราชการ ภาคประชาชน ภาคเอกชน เมื่อนำมาเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มเฉพาะทั้ง 5 กลุ่มจะเห็นถึงความเหมือนและความแตกต่างของคำตอบ ซึ่งมี 2 คำตอบ คือ (ดูตารางที่ 5.1)

คำตอบแรก เป็นคำตอบที่สนับสนุนให้มี รูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่น เพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมด้านจำนวนคณะกรรมการ ที่มาจากทุกภาคส่วนหลักที่ประกอบด้วย ภาคส่วนราชการ ภาคประชาชน ภาคเอกชน จำนวน 10-15 คน ซึ่งเป็นคำตอบของกลุ่มประชากรเฉพาะที่สอดคล้องกันจำนวน 2 กลุ่ม

คำตอบที่สอง เป็นคำตอบของกลุ่มประชากรเฉพาะ 3 กลุ่ม ที่สนับสนุนให้ รูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมด้านจำนวนคณะกรรมการ ที่มาจากทุกภาคส่วนหลักที่ประกอบด้วย ภาคส่วนราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น ภาคประชาชน ภาคเอกชน และสื่อมวลชน จำนวน 20-25 คน ซึ่งเป็นคำตอบของกลุ่มประชากรเฉพาะที่สอดคล้องกันจำนวนมากสุด

(2) ด้านที่มาขององค์กร

(2.1) กลุ่มผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความคิดเห็นในทางสนับสนุนให้คณะกรรมการขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม จำนวน 20- 23 คน โดยมาจากราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น ภาคประชาชน ภาคเอกชน สื่อมวลชน ในจำนวนที่เหมาะสม เพื่อจะได้ขับเคลื่อนการดำเนินการด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะทำได้ทั้งองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ทำงานได้ครอบคลุมด้านมิติการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม

(2.2) กลุ่มราชการ เจ้าหน้าที่ด้านสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย นายอำเภอ ท้องถิ่น อำเภอ อุตสาหกรรมจังหวัด ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด สาธารณสุขอำเภอ คณะกรรมการองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ที่เสนอมีจำนวน 10 - 15 คน มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในทางสนับสนุนให้มาจากโครงสร้างในภาคราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย กระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม สำนักงานท้องถิ่นจังหวัด สำนักงานท้องถิ่นอำเภอ ราชการส่วนท้องถิ่นในทุกระดับ องค์กรการบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์กรบริหารส่วนตำบล รวมถึงกรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา โดยเน้นไปในส่วนของภาคราชการ

(2.3) กลุ่มผู้นำชุมชน ผู้ปกครองท้องที่ ภาคเอกชน เครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน (ทสม.) อาสาสมัครท้องถิ่นรักษ์โลก (อถล.) มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในทางสนับสนุนร่างรูปแบบขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ที่ผู้วิจัยเสนอ โดยเสนอให้คณะกรรมการองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม มาจากภาครัฐ ราชการส่วนท้องถิ่น ส่วนราชการที่มีหน้าที่โดยตรง (อุตสาหกรรมจังหวัด, โยธาธิการจังหวัด, สาธารณสุข) ภาคประชาชน อาสาสมัครภาคประชาชน (ทสม., อสม, สภาองค์กรชุมชน, เยาวชน) ภาคธุรกิจเอกชน(ผู้ประกอบการ) ด้วยการเสนอให้ผู้บริหารสูงสุดของแต่ละท้องถิ่นเป็นประธาน 1 คน และคัดเลือกคณะกรรมการที่มาจากส่วนที่เกี่ยวข้องให้ครบตามจำนวนที่เสนอมีจำนวน 10 - 15 คน ตามบริบทของพื้นที่

(2.4) กลุ่มนักวิชาการและ องค์กรพัฒนาเอกชน (NGO) มีความคิดเห็นสอดคล้องกับกลุ่มผู้นำชุมชน ผู้ปกครองท้องที่ ภาคเอกชน ทสม. ที่ว่าคณะกรรมการองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ควรมาจากภาครัฐเน้นไปที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ภาคธุรกิจเอกชน (สถานประกอบการ ร้านค้า อุตสาหกรรม) ผู้มีส่วนได้เสีย (ปชช. แกนนำ ผู้นำศาสนา สถานศึกษา หน่วยงานราชการในพื้นที่ รพ.สต.) ซึ่งตามที่กำหนดให้มีคณะกรรมการที่เสนอไว้จำนวนมี 25 คน

(2.5) กลุ่มข้าราชการท้องถิ่น เป็นกลุ่มที่ต้องปฏิบัติราชการโดยตรง มีความคิดเห็นสอดคล้องกับกลุ่มผู้นำชุมชน ผู้ปกครองท้องถิ่น ภาคเอกชน เครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน (ทสม.) และกลุ่มนักวิชาการ ที่ว่าคณะกรรมการองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ควรมาจากภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ภาคเอกชน ภาคประชาชน แกนนำชุมชน ผู้นำศาสนา สถานศึกษาระบบการศึกษานานาชาติ หน่วยงานราชการในพื้นที่ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล(รพ.สต.) จำนวน 21 คน

ทั้งนี้ร่างรูปแบบของคณะกรรมการองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ตามที่ผู้วิจัยเสนอในทางสนับสนุนให้คณะกรรมการ จากภาครัฐที่ดำรงตำแหน่งผู้บริหารสูงสุดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นประธาน และในส่วนของกรรมการ ให้ประกอบด้วยภาคประชาชน และภาคเอกชนในสัดส่วนที่มากกว่าครึ่งหนึ่ง โดยมีฝ่ายบริหาร องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับผู้ที่ทรงคุณวุฒิจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นองค์กรประกอบเสียงข้างน้อยนั้นมีความเหมาะสมแล้ว เนื่องจากจะทำให้คณะกรรมการจากภาคประชาชน และภาคเอกชนมีความเป็นอิสระในการดำเนินการด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม และได้รับข้อมูลรอบด้านจากทุกภาคส่วนในพื้นที่

คำตอบของประชากรกลุ่มเฉพาะต่อปัจจัยด้านคณะกรรมการร่างองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ข้างต้นนั้นกลุ่มประชากรเฉพาะทั้ง 5 กลุ่ม มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในทางสนับสนุนให้ ประธานคณะกรรมการองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ควรได้แก่ผู้บริหารสูงสุดของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นประธาน และ คณะกรรมการควรมีจำนวน 15 - 20 คนที่มาจากทุกภาคส่วน ทั้งในส่วนตัวแทนภาคราชการที่เกี่ยวข้อง ตัวแทนภาคประชาชนกลุ่มองค์กรในพื้นที่ ภาคเอกชน กล่าวคือ มีจำนวนที่เพียงพอในการขับเคลื่อนการดำเนินการด้านการสิ่งแวดล้อม

(3) สถานะขององค์กร ควรเป็นองค์กรอิสระ หรือเป็นองค์กรภายใต้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(3.1) กลุ่มผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในทางสนับสนุนให้ องค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ควรเป็นองค์กรภายใต้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยตรงเนื่องจากมีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น ดังที่กล่าวมาแล้วและ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีบุคลากร งบประมาณ และมีอำนาจออกกฎหมายโดยตรงเป็นเทศบัญญัติของเทศบาล หรือข้อบังคับตำบลขององค์กรบริหารส่วนตำบล เพื่อให้เกิดผลเป็นรูปธรรมในด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับผิดชอบอยู่

(3.2) กลุ่มราชการ เจ้าหน้าที่ด้านสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย นายอำเภอ ท้องถิ่น อำเภอ อุตสาหกรรมจังหวัด ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด สาธารณสุขอำเภอ มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในทางสนับสนุนให้ รูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ควรเป็นองค์กรอิสระ เนื่องจากจะเกิดความคล่องตัว ในการขับเคลื่อน การดำเนินงาน ด้านการบริหารจัดการด้านความคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และเสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหาในเชิงบูรณาการ โดยสามารถนำเสนอข้อเท็จจริงในด้านสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นจริงในเขตพื้นที่ ซึ่งหากต้องขึ้นตรงกับหน่วยงานหรือองค์กร อาจเกิดปัญหาเรื่องอำนาจหน้าที่โดยตรงของแต่ละหน่วยงานหรือ ความรับผิดชอบของหน่วยงานหรือองค์กรนั้นๆ การแก้ไขปัญหาในพื้นที่เกิดขึ้นได้ยาก

(3.3) กลุ่มผู้นำชุมชน ผู้ปกครองท้องที่ ภาคเอกชน เครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน (ทสม.) อาสาสมัครท้องถิ่นรักษ์โลก(อถล.) ประธานสภาเทศบาล มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในทางสนับสนุนร่างรูปแบบขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม เสนอให้คณะกรรมการองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม มาจากภาครัฐ ราชการส่วนท้องถิ่น ราชการที่มีหน้าที่โดยตรง (อุตสาหกรรม, โยธา, สาธารณสุข) ภาคประชาชน(ทสม., อสม, สภาองค์กรชุมชน, เยาวชน) เอกชน (ผู้ประกอบการ) การจัดการปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม รวมถึงการให้ดำเนินการในรูปแบบภายใต้การขับเคลื่อนของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่จะประสานการบูรณาการการดำเนินการจัดการปัญหาด้าน สิ่งแวดล้อม ได้อย่างเต็มศักยภาพ และทราบถึงสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในเขตพื้นที่ และเข้าใจในบริบท ของสิ่งแวดล้อมที่เกิดในพื้นที่ตลอดจนสามารถจัดการปัญหา มีข้อมูลข้อเท็จจริงในพื้นที่เพื่อจะได้ แก้ปัญหาได้รวดเร็วขึ้น

(3.4) กลุ่มนักวิชาการและ องค์กรพัฒนาเอกชน (NGO) ซึ่งเป็นกลุ่มที่ไม่ได้มีส่วนได้เสียด้านสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น และการใช้อำนาจหน้าที่โดยตรงในพื้นที่ แต่เป็นกลุ่มที่มีองค์ ความรู้ในด้านการดูแลคุ้มครองสิ่งแวดล้อม มีความคิดเห็นสอดคล้องกันกับกลุ่มราชการ เจ้าหน้าที่ ด้านสิ่งแวดล้อม ที่ประกอบด้วย นายอำเภอ ท้องถิ่นอำเภอ อุตสาหกรรมจังหวัด ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด สาธารณสุขอำเภอ โดยสนับสนุนให้องค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครอง สิ่งแวดล้อมควรเป็นองค์กรอิสระ เนื่องจากไม่มีข้อจำกัดในด้านอำนาจหน้าที่ และการดำเนินการ ด้านการบริหารจัดการคุ้มครองดูแลสิ่งแวดล้อม

(3.5) กลุ่มข้าราชการท้องถิ่น เป็นกลุ่มที่ต้องปฏิบัติราชการโดยตรง ใกล้ชิดกับ สภาพปัญหาในเชิงพื้นที่ มีความคิดเห็นสอดคล้องกับกลุ่มราชการ เจ้าหน้าที่ด้านสิ่งแวดล้อม ที่ประกอบด้วย นายอำเภอ ท้องถิ่นอำเภอ อุตสาหกรรมจังหวัด ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัด สาธารณสุขอำเภอ และกลุ่มนักวิชาการและ องค์กรพัฒนาเอกชน (NGO) สนับสนุนให้

องค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ที่จะเกิดขึ้นในท้องถิ่นควรเป็นองค์กรภายใต้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เนื่องจากจะประสานการบูรณาการการดำเนินการจัดการปัญหา ด้านสิ่งแวดล้อมได้อย่างเต็มศักยภาพ และทราบถึงสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในเขตพื้นที่ และเข้าใจใน บริบทของสิ่งแวดล้อมที่เกิดในพื้นที่ตลอดจนสามารถจัดการปัญหา มีข้อมูลข้อเท็จจริงในพื้นที่ เพื่อจะได้แก้ปัญหาได้รวดเร็วขึ้น

สถานะขององค์กร ร่างรูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ตามที่ผู้วิจัยศึกษา และวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอในทางสนับสนุนให้สถานะขององค์กรร่างรูปแบบ องค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ควรเป็นองค์กรในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เนื่องจากมีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น คณะกรรมการ จากภาครัฐที่ดำรงตำแหน่งผู้บริหารสูงสุดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นประธาน และ ในส่วนของกรรมการ ให้ประกอบด้วยภาคประชาชน และภาคเอกชนในสัดส่วนที่มากกว่าครึ่งหนึ่ง โดยมีฝ่ายบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับผู้บริหารคุณวุฒิจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็น องค์กรประกอบเสียงข้างน้อยนั้นมีความเหมาะสมแล้ว เนื่องจากจะทำให้คณะกรรมการจากภาคประชาชน และภาคเอกชนมีความเป็นอิสระในการดำเนินการด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม และได้รับข้อมูลรอบด้าน จากทุกภาคส่วนในพื้นที่

คำตอบของประชากรกลุ่มเฉพาะต่อสถานะขององค์กร คณะกรรมการองค์กร ประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ข้างต้นนั้นกลุ่มประชากรเฉพาะทั้ง 5 กลุ่ม มีความ คิดเห็นสอดคล้องกันในทางสนับสนุนให้ ประธานคณะกรรมการองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการ คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ควรได้แก่ผู้บริหารสูงสุดของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นประธาน และ คณะกรรมการควรมีจำนวน 15 - 20 คนที่มาจากทุกภาคส่วน ทั้งในส่วนตัวแทนภาคราชการที่ เกี่ยวข้อง ตัวแทนภาคประชาชนกลุ่มองค์กรในพื้นที่ ภาคเอกชน กล่าวคือ มีจำนวนที่เพียงพอในการ ขับเคลื่อนการดำเนินการด้านการสิ่งแวดล้อม

(4) ขอบเขตแห่งหน้าที่และความรับผิดชอบ

(4.1) กลุ่มผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความคิดเห็นสอดคล้องกัน ในทางสนับสนุนให้ องค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ควรเป็นองค์กรภายใต้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยตรงเนื่องจากมีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้าน สิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น ดังที่กล่าวมาแล้วและ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีบุคลากร งบประมาณ และสามารถออกกฎหมายโดยตราเป็นเทศบัญญัติของเทศบาล หรือข้อบังคับตำบลขององค์กร บริหารส่วนตำบล และกำหนดแนวทางตามขอบเขตอำนาจหน้าที่ให้สามารถดำเนินการร่วมกับ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีข้อมูล สภาพปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ในเขตพื้นที่นำเสนอเพื่อให้
องค์กรคณะร่วมกันพิจารณา

ขอบเขตแห่งหน้าที่และความรับผิดชอบ นั้นประชากรเฉพาะกลุ่มนี้เห็นว่า
องค์กรคณะกรรมการของ องค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ควรมีหน้าที่ร่วม
พิจารณาโครงการที่จะดำเนินการในท้องถิ่น โดยเฉพาะ โครงการหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับ
สิ่งแวดล้อมในชุมชนขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม รวมถึงควรมีอำนาจวินิจฉัย
ทั้งปัญหาข้อกฎหมายและปัญหาข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น เนื่องจากการวินิจฉัยปัญหาข้อกฎหมายจำเป็น
เพื่อให้สอดคล้องกับการทำหน้าที่ของหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง ซึ่งจะต้องไม่ขัด หรือแย้งกัน
ในสภาพกฎหมายบังคับ ซึ่งหากมีสภาพกฎหมายบังคับ และสอดคล้องกับการดำเนินการของ
ท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละพื้นที่ ก็จะสามารถบูรณาการการ
ทำงานร่วมกันในด้านการดูแล คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในแต่ละชุมชน ในทุกพื้นที่ นอกจากนี้ยังจะมี
ส่วนสำคัญในการตรวจสอบการดำเนินการใน โครงการที่หรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องและส่งผลกระทบต่อ
กับสิ่งแวดล้อม

ดังนั้นการมีรูปแบบขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม
สิ่งสำคัญก็จะต้องมีกฎหมายที่ให้อำนาจในการดำเนินการ โดยเฉพาะที่จะต้องสอดคล้องกับหลัก
กฎหมายกระจายอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นเป็นหลักสำคัญ ส่วนในด้านการเข้าไปมีส่วนร่วมในการพิจารณานั้นอาจกำหนด
เพิ่มเติมตามบริบทของแต่ละพื้นที่เพื่อจะได้เกิดประสิทธิภาพในด้านการดูแล คุ้มครองสิ่งแวดล้อม
ในแต่ละชุมชนพื้นที่

(4.2) กลุ่มราชการ เจ้าหน้าที่ด้านสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย นายอำเภอ ท้องถิ่น
อำเภอ อุตสาหกรรมจังหวัด ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด สาธารณสุขอำเภอ มีความ
คิดเห็นสอดคล้องกันในทางสนับสนุนให้ร่างรูปแบบขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครอง
สิ่งแวดล้อม ควรจะกำหนดขอบเขตแห่งหน้าที่และความรับผิดชอบ ในระดับบน โดยกำหนดเป็น
นโยบาย ที่จะต้องมีการประสานงานในการขับเคลื่อนในระดับกระทรวงที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะ
กระทรวงหลัก เช่น กระทรวงมหาดไทย กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวง
อุตสาหกรรม กระทรวงสาธารณสุข ฯลฯ เพื่อวางกรอบในการดำเนินการ กำหนดภารกิจหลักใน
การบูรณาการร่วมกัน เพื่อการจัดการปัญหาผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม และตั้งการให้ส่วนราชการ
ส่วนภูมิภาค ในระดับจังหวัด ระดับอำเภอกำหนดมาตรการให้แต่ละพื้นที่ขับเคลื่อนภารกิจตาม
นโยบายจากส่วนกลางในฐานะหน่วยงานกำกับดูแลส่วนราชการในพื้นที่ และองค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่นทุกรูปแบบ ทั้ง องค์กรบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลในทุกระดับ (เทศบาลนคร เทศบาลเมือง

เทศบาลตำบล) องค์การบริหารส่วนตำบล โดยในระดับของกรอบกฎหมายจึงจะต้องเริ่มในระดับ ส่วนกลาง มีคณะกรรมการส่วนกลางจากแต่ละกระทรวง คณะกรรมการส่วนภูมิภาค ในระดับ จังหวัด คณะกรรมการในระดับอำเภอ โดยให้ท้องถิ่นมีคณะกรรมการในรูปแบบองค์ประชาท้องถิ่น เพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ตามที่ได้นำเสนอไว้ คือมีจำนวนคณะกรรมการ 10 – 15 คน ที่มีที่มา จากหลายภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคประชาชน ภาคเอกชน ซึ่งมีกฎหมายรองรับจากส่วนกลาง ให้แต่ละท้องถิ่นสามารถออกกฎหมายรองรับการดำเนินการ ในระดับเทศบัญญัติ หรือข้อบังคับ ของท้องถิ่นแต่ละประเภท เพื่อดำเนินการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม กำหนดขอบเขตหน้าที่ เพื่อป้องกัน ติดตาม การดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม กำหนดภารกิจหลัก ภารกิจรองให้ชัดเจน โดยจะต้องเสนอให้หน่วยกำกับดูแลให้ความเห็นชอบตามขั้นตอนของการตรากฎหมายในระดับ ท้องถิ่นเพื่อให้มีสภาพบังคับได้ตามกฎหมาย และเกิดการยอมรับในการดำเนินการ

นอกจากการให้มีกฎหมายรองรับแล้ว สิ่งสำคัญ ขององค์กรประชาท้องถิ่น เพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่ได้นำเสนอคือการสร้างความตระหนักรู้ สร้างจิตสำนึก ในด้านการ คุ้มครองดูแลสิ่งแวดล้อม รวมถึงการสนับสนุนให้ทุกภาคส่วนร่วมกันสร้างองค์ความรู้ให้เกิดขึ้น ในบริบทของแต่ละพื้นที่ตามกรอบกฎหมายและอำนาจหน้าที่เดียวกัน ตลอดจนเป็นส่วนสำคัญ ในการติดตามการดำเนินการตามข้อเสนอ และมีการประเมินผลการดำเนินการ ในแต่ละกิจกรรมที่ เกิดขึ้นในพื้นที่ ในฐานะการเฝ้าระวังด้วย

(4.3) กลุ่มผู้นำชุมชน ผู้ปกครองท้องที่ ภาคเอกชน ทสม. ประธานสภาจำนวน 5 คน มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในทางสนับสนุนร่างรูปแบบขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการ คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ที่ผู้วิจัยเสนอให้คณะกรรมการองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครอง สิ่งแวดล้อม มาจากภาครัฐ ราชการส่วนท้องถิ่น ราชการที่มีหน้าที่โดยตรง (อุตสาหกรรม, โยธา, สาธารณสุข) ภาคประชาชน (ทสม., อสม, สภาองค์กรชุมชน, เยาวชน) เอกชน (ผู้ประกอบการ) โดยกำหนดขอบเขตแห่งหน้าที่และความรับผิดชอบมุ่งเน้นในการสร้างจิตสำนึก และวินัย ตระหนัก ถึงปัญหา รวมถึงให้้องค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม กำหนดนโยบายภายในของ องค์กรที่เป็นรูปธรรมเพื่อวางมาตรการกำหนดทิศทางในการดำเนินการด้านการคุ้มครอง สิ่งแวดล้อมในชุมชน มุ่งเน้นการทำงานด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในเชิงรุกสร้างโครงการ กิจกรรมให้เกิดแรงจูงใจ และประสานกับส่วนราชการ ภาคเอกชน เพื่อสร้างกองทุนสนับสนุน ให้โครงการ หรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานสิ่งแวดล้อมสามารถขับเคลื่อนไปได้

(4.4) กลุ่มนักวิชาการและ องค์กรพัฒนาเอกชน (NGO) มีความคิดเห็นสอดคล้อง กับกลุ่มผู้นำชุมชน ผู้ปกครองท้องที่ ภาคเอกชน เครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน (ทสม.) อาสาสมัครท้องถิ่นรักษ์โลก (อถล.) ที่ว่าคณะกรรมการองค์กร

ประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม มาจากภาครัฐ (อปท.) ภาคเอกชน (สถานประกอบการ ร้านค้า อุตสาหกรรม) ผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในพื้นที่ในฐานะอยู่ใกล้ชิดกับสภาพแวดล้อมในพื้นที่ (ปชช. แกนนำ ผู้นำศาสนา สถานศึกษา หน่วยงานราชการในพื้นที่ รพ.สต.) จำนวนมี 25 คน โดยให้ความเห็นว่า องค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมควรมีบทบาทหน้าที่ในการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมในส่วนของการราชการ โดยเฉพาะ อปท.กับประชาชน และภาคธุรกิจ เอกชนทั้งในด้าน การมีส่วนร่วมในระดับสร้างความร่วมมือ การมีส่วนร่วมในระดับปรึกษาหารือ การมีส่วนร่วมในระดับรับทราบข้อมูลข่าวสารในสถานการณ์ด้านมลพิษ สิ่งแวดล้อมในพื้นที่ หรือมีส่วนร่วมในการพิจารณาโครงการที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในชุมชน

(4.5) กลุ่มข้าราชการท้องถิ่น เป็นกลุ่มที่ต้องปฏิบัติราชการโดยตรง ใกล้ชิดกับสภาพปัญหาในเชิงพื้นที่ มีความคิดเห็นสอดคล้องกับกลุ่มกลุ่มราชการ เจ้าหน้าที่ด้านสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย นายอำเภอ ท้องถิ่นอำเภอ อุตสาหกรรมจังหวัด ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด สาธารณสุขอำเภอ และกลุ่มนักวิชาการ ที่เห็นว่าในด้านขอบเขตอำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมควรมีบทบาทหน้าที่ในการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมในส่วนของการราชการ ตั้งแต่การมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวนโยบายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านการดูแลคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ให้คำแนะนำในการกำหนดมาตรฐาน หลักเกณฑ์ เงื่อนไข ให้คำแนะนำในการกำหนดมาตรฐานหลักเกณฑ์เงื่อนไขในการประกอบกิจการหรือกิจกรรมที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เฝ้าระวังปัญหาและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นประชาสัมพันธ์ ข้อมูลข่าวสารสร้างจิตสำนึกทั้งในส่วนของการประชาชน ภาคธุรกิจเอกชน ตลอดจนประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องเพื่อการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

คำตอบของประชากรกลุ่มเฉพาะต่อปัจจัยด้านขอบเขตแห่งอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบ ขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ซึ่งประกอบด้วย 3 ประเด็น คือ ประเด็นที่องค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม มีส่วนร่วมในระดับการกำหนดนโยบาย การมีส่วนร่วมในการดูแลคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ประเด็นขอบเขตอำนาจหน้าที่ในด้านการร่วมดำเนินการในระดับการให้คำแนะนำในโครงการหรือกิจกรรมที่อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และประเด็นขอบเขตอำนาจหน้าที่ในด้านการติดตาม ประเมินสถานการณ์ การเฝ้าระวังด้านผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในชุมชนเพื่อนำเสนอข้อมูลข้อเท็จจริงด้านสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น (ดูตารางที่ 5.1)

(5) การประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐ

(5.1) กลุ่มผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในทางสนับสนุนให้ องค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม มีการประสานงานตาม

โครงสร้างขององค์กรกับหน่วยงานภาครัฐที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง เพื่อในข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมตามข้อเท็จจริงตามสภาพพื้นที่ โดยคณะกรรมการขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ควรจะต้องมีฝ่ายประสานงาน ที่ต้องมีความเข้าใจในขั้นตอนของระบบราชการ และระเบียบกฎหมายที่แต่ละหน่วยงานจะต้องถือปฏิบัติ เพื่อให้เป็นการก้าวล่วงในอำนาจหน้าที่ และกฎหมายของแต่ละหน่วยงาน โดยมุ่งเน้นเพื่อให้หน่วยงานได้รับรู้ รับทราบสภาพปัญหา หรือสถานการณ์ด้านสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่ เพื่อให้แต่ละหน่วยงานจะได้มีข้อมูลในการดำเนินการหรือมีการสั่งการเพื่อแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมอย่างทันเวลา และสถานการณ์ และในส่วนของราชการส่วนท้องถิ่นที่จะต้องร่วมในการพิจารณาในโครงการที่อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยคณะกรรมการจะต้องพิจารณาร่วมกันว่าในเรื่องใดเข้าองค์ประกอบโครงการ หรือที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมที่องค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจะต้องร่วมพิจารณาหรือมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการดำเนินการ โดยจะต้องให้ความสำคัญถึงกระบวนการในการพิจารณาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะหน่วยงานของรัฐเช่นเดียวกัน โดยเฉพาะในปัจจุบันมีพระราชบัญญัติอำนวยความสะดวกในการอนุญาตทางราชการ ที่ทุกหน่วยงานจะต้องดำเนินการภายใต้กรอบเวลาที่จำกัด ทำให้การร่วมในการพิจารณาจะต้องไม่กระทบกับการดำเนินการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ ดังนั้นการที่องค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม จะต้องประสานงานกับหน่วยงานของรัฐจึงถือเป็นประเด็นที่สำคัญมาก

(5.2) กลุ่มราชการ เจ้าหน้าที่ด้านสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย นายอำเภอ ท้องถิ่นอำเภอ อุตสาหกรรมจังหวัด ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด สาธารณสุขอำเภอ มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในทางสนับสนุนให้ รูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม จะต้องมีการประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐที่มีหน้าที่รับผิดชอบทั้งในฐานะหน่วยงานกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในส่วนภูมิภาคในระดับ อำเภอ จังหวัด และหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่โดยตรงในด้านการพิจารณาในการอนุญาตให้ประกอบกิจการ หรือกิจกรรมที่ดำเนินการแล้วอาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่น อุตสาหกรรมจังหวัด ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด สาธารณสุขอำเภอ สาธารณสุขจังหวัด ซึ่งแต่ละหน่วยงานมีอำนาจหน้าที่ในบริบทที่ต่างกัน มีกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่ถือปฏิบัติไม่เหมือนกัน ที่คณะกรรมการองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม จะต้องมีความเข้าใจในบทบาทของแต่ละหน่วยงาน เพื่อให้การดำเนินการขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมบรรลุเป้าหมายสร้างความเข้าใจในการดำเนินการของหน่วยงานอื่น และให้หน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงทราบถึงข้อมูลและความต้องการของชุมชนในด้านการดูแลคุ้มครองสิ่งแวดล้อม

และมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลในเรื่องระเบียบกฎหมายของแต่ละหน่วยงานเพื่อมุ่งเน้นการดูแลคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นร่วมกัน

(5.3) กลุ่มผู้นำชุมชน ผู้ปกครองท้องถิ่น ภาคเอกชน ทสม. ประสานสภาจำนวน 5 คน ในกลุ่มมีความคิดเห็นสอดคล้องกันในทางสนับสนุนร่างรูปแบบขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่จะให้มีการขับเคลื่อนการดำเนินการร่วมกันจะต้องมีการประสานงานกับหน่วยงานราชการ เพื่อทำแผนงานที่เกี่ยวข้องกับการดูแลสิ่งแวดล้อมให้เกิดผลเป็นรูปธรรม และหน่วยงานที่รับผิดชอบจะต้องคำนึงถึงปัญหาหรือผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินการซึ่งหากหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ ไม่มีข้อมูลด้านผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามบริบทของพื้นที่จะทำให้ผู้ประกอบการหรือการดำเนินการในโครงการหรือกิจกรรมอาจสร้างปัญหาและส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในชุมชน โดยกลุ่มที่เป็นอาสาสมัครด้านการดูแลคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในชุมชนอยากให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงรับข้อมูลที่ทางกลุ่มอาสาสมัครในพื้นที่/ชุมชนได้นำเสนอ เพื่อไปประกอบการพิจารณาตามอำนาจหน้าที่ ส่วนภาคเอกชนนั้นต้องการทราบแนวทางที่ชัดเจนในบริบทของพื้นที่/ชุมชน เพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจประกอบกิจการหรือลงทุน เพราะหากไม่มีความชัดเจนในด้านการพิจารณา อาจส่งผลกระทบต่อ การดำเนินการและเกิดความเสียหาย กระทบต่อธุรกิจได้ ฉะนั้นหากมีการประสานงานระหว่างองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมกับหน่วยงานของราชการก็จะเกิดความชัดเจนในการดำเนินการของภาคเอกชนรวมถึงเกิดผลในด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และมีการนำเสนอโครงการที่เกี่ยวข้องกับการดูแลคุ้มครองของท้องถิ่น กับหน่วยงานภาครัฐในเชิงบูรณาการร่วมกัน

(5.4) กลุ่มนักวิชาการและ องค์กรพัฒนาเอกชน (NGO) มีความคิดเห็นสอดคล้องกับกลุ่มผู้นำชุมชน ผู้ปกครองท้องถิ่น ภาคเอกชน ทสม. ที่ต้องการให้องค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมมีการประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐทั้งส่วนราชการที่มีหน้าที่โดยตรง และส่วนราชการท้องถิ่นที่อยู่ใกล้ชิดกับพื้นที่ที่มีความเข้าใจในสภาพข้อเท็จจริงในพื้นที่ และประสานงานกับกลุ่มนักวิชาการเพื่อให้มีองค์ความรู้โดยเฉพาะด้านการดูแลคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้องค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ขับเคลื่อนการดำเนินการบรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งองค์กร โดยเป็นองค์กรกลางประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

(5.5) กลุ่มข้าราชการท้องถิ่น เป็นกลุ่มที่ต้องปฏิบัติราชการโดยตรง ใกล้ชิดกับสภาพปัญหาสิ่งแวดล้อมในเชิงพื้นที่ มีความคิดเห็นสอดคล้องกับกลุ่มราชการ ในการดำเนินการจะต้องให้ความสำคัญกับการทำงานร่วมกันกับราชการอื่นซึ่งจะต้องมีความเข้าใจในขั้นตอนของระบบราชการ และระเบียบกฎหมายของแต่ละหน่วยงานจะต้องถือปฏิบัติ เพื่อมิให้เป็นการก้าวล่วงในอำนาจหน้าที่ และกฎหมายของแต่ละหน่วยงาน โดยเสนอให้มีการแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อ

ประสานงานให้ชัดเจน และจะต้องให้ความสำคัญถึงกระบวนการในการพิจารณาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะหน่วยงานของรัฐ โดยเฉพาะในปัจจุบันมีพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตทางราชการ พ.ศ. 2558 ที่ทุกหน่วยงานจะต้องดำเนินการภายใต้กรอบเวลาที่จำกัดและไม่กระทบต่อส่วนอื่นทั้งภาคราชการ และภาคเอกชน

คำตอบของประชากรกลุ่มเฉพาะต่อปัจจัยด้านการประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ข้างต้นนั้นกลุ่มประชากรเฉพาะทั้ง 5 กลุ่มมีความคิดเห็นสอดคล้องกันในทางสนับสนุนให้ องค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจะต้องให้ความสำคัญต่อการประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐ ซึ่งจะต้องมีความเข้าใจในขั้นตอนของระบบราชการ และระเบียบกฎหมายของแต่ละหน่วยงานจะต้องถือปฏิบัติ เพื่อมิให้เป็นการก้าวล่วงในอำนาจหน้าที่ และกฎหมายของแต่ละหน่วยงาน โดยเสนอให้มีการแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อประสานงานให้ชัดเจน และจะต้องให้ความสำคัญถึงกระบวนการในการพิจารณาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะหน่วยงานของรัฐ โดยเฉพาะในปัจจุบันมีพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตทางราชการ พ.ศ. 2558 ที่ทุกหน่วยงานจะต้องดำเนินการภายใต้กรอบเวลาที่จำกัดและไม่กระทบต่อส่วนอื่นทั้งภาคราชการ และภาคเอกชน และให้หน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงมาถึงข้อมูลและความต้องการของชุมชนในด้านการดูแลคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลในเรื่องระเบียบกฎหมายของแต่ละหน่วยงานเพื่อมุ่งเน้นการดูแลคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นร่วมกัน

(6) การประสานงานกับหน่วยงานภาคเอกชน

(6.1) กลุ่มผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในกลุ่มในทางสนับสนุนให้ องค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม มีการประสานงานกับหน่วยงานภายนอกที่เป็นภาคเอกชน ในระดับองค์กรขนาดใหญ่ และองค์กรขนาดเล็กที่อยู่ในพื้นที่ชุมชน เพื่อให้ทราบถึงทิศทางในการดำเนินการด้านสิ่งแวดล้อม องค์ความรู้ในการจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อแลกเปลี่ยนแนวทางในการดำเนินการ และให้มีการประสานงานให้ภาคธุรกิจเอกชนเข้าใจ และให้ความร่วมมือในด้านการช่วยกันในการสร้างจิตสำนึกในการประกอบธุรกิจด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) นอกจากนี้ในส่วนของภาคธุรกิจเอกชนแล้ว ส่วนสำคัญที่ทำการดำเนินการเกิดผลสัมฤทธิ์ควรจัดให้มีการประชาสัมพันธ์ และการประสานงานกับสื่อมวลชนเพื่อการรับรู้ที่รวดเร็ว รวมถึงแกนนำหรือตัวแทนชุมชนด้วย

(6.2) กลุ่มราชการ เจ้าหน้าที่ด้านสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย นายอำเภอ ท้องถิ่นอำเภอ อุตสาหกรรมจังหวัด ทรพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด สาธารณสุขอำเภอ มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในทางสนับสนุนให้ ร่างรูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม

ที่จะเกิดขึ้นจะต้องให้ความสำคัญกับการประสานงานกับภาคเอกชน เพื่อเข้าใจในกลไกในการประกอบกิจการ และในทางเดียวกันก็สื่อสารให้ภาคเอกชนเข้าใจถึงการดูแลคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับชุมชนอันเกิดจากการประกอบกิจการที่ไม่คำนึงถึงผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม โดยอาศัยช่องว่างทางกฎหมาย หรือการตรวจสอบของเจ้าหน้าที่ ไม่สามารถดำเนินการได้ครอบคลุมทั่วถึง

(6.3) กลุ่มผู้นำชุมชน ผู้ปกครองท้องถิ่น ภาคเอกชน ทสม. ประสานสภาจำนวน 5 คน มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในทางสนับสนุนร่างรูปแบบขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ต้องมีข้อมูลรอบด้านและประสานงานให้ทุกฝ่ายได้รับทราบในแนวทางการดำเนินขององค์กรในด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม โดยอาจจัดการให้ข้อมูลในลักษณะการให้คำปรึกษา และรับทราบปัญหาจากพื้นที่ชุมชน เพื่อนำไปกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาารวมกัน

(6.4) กลุ่มนักวิชาการและ องค์กรพัฒนาเอกชน (NGO) มีความคิดเห็นสอดคล้องกับกลุ่มผู้นำชุมชน ผู้ปกครองท้องถิ่น ภาคเอกชน ทสม. การที่การดำเนินการขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจะเกิดผลเป็นรูปธรรมในด้านการดูแลคุ้มครองสิ่งแวดล้อม จะต้องรับข้อมูลจากทุกฝ่าย เพื่อนำมากำหนดแนวทางในการดำเนินการ โดยเฉพาะในปัจจุบันองค์กรภาคเอกชนขนาดใหญ่ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ ตระหนักถึงปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้น โดยออกเป็นกฎระเบียบต่าง ๆ ในหลายระดับ และมีมาตรการที่ที่เป็นข้อกำหนดในการทำธุรกิจรวมกัน เช่น จะต้องใช้วัตถุดิบที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม กำหนดมาตรฐานระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ในกระบวนการผลิตให้ (มาตรฐาน ISO 14001) เป็นที่ยอมรับในสากล การทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับองค์กร ซึ่งในส่วนนี้หากองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่จะเกิดขึ้นในท้องถิ่น ได้เข้าไปเรียนรู้แนวทางในการดำเนินการ ก็จะนำมาปรับใช้ให้สอดคล้องกับบริบทของแต่ละพื้นที่ได้

(6.5) กลุ่มข้าราชการท้องถิ่น เป็นกลุ่มที่ต้องปฏิบัติราชการโดยตรง ใกล้ชิดกับสภาพปัญหาในเชิงพื้นที่ มีความคิดเห็นสอดคล้องกับกลุ่มกลุ่มราชการ ในการประสานงานกับภาคเอกชนควรแต่งตั้งคณะทำงานประสานงานกับหน่วยงานในภาคเอกชนเพื่อสะดวกในการประสานข้อมูลข้อเท็จจริง นำมาให้คณะทำงานได้ทราบ เพื่อที่จะนำไปกำหนดแนวทางในการดำเนินการ เพราะถ้าคณะทำงานมีข้อมูลมากในการนำเสนอเพื่อให้หน่วยงานรับผิดชอบ ที่จะต้องพิจารณาตามขั้นตอนของกฎหมาย ประกอบในการพิจารณาภายในกรอบเวลาที่จำกัด ซึ่งการประสานงานรับทราบข้อมูลจะต้องทำในทุกมิติ คือก่อนที่จะมีการดำเนินโครงการ หรือประกอบกิจการ ระหว่างดำเนินการตามโครงการ และหลังจากที่ดำเนินการตามโครงการแล้วเกิดปัญหาขึ้น

โดยเฉพาะปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่องค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม จะต้องเข้าร่วมในการแก้ปัญหาด้วย

คำตอบของประชากรกลุ่มเฉพาะต่อปัจจัยด้านการประสานงานกับหน่วยงานภาคเอกชนขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ข้างต้นนั้นกลุ่มประชากรเฉพาะทั้ง 5 กลุ่ม มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในทางสนับสนุนให้ องค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจะต้องให้ความสำคัญต่อการประสานงานกับหน่วยงานภาคเอกชน เพื่อรับทราบข้อมูลจากทุกฝ่าย เพื่อนำมากำหนดแนวทางในการดำเนินการ โดยเฉพาะในปัจจุบันองค์กรภาคเอกชนขนาดใหญ่ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ ตระหนักถึงปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้น โดยออกเป็นกฎระเบียบต่าง ๆ ในหลายระดับ และมีมาตรการที่เป็นข้อกำหนดในการทำธุรกิจร่วมกัน เช่น จะต้องใช้วัสดุคิป์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม กำหนดมาตรฐานระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมในกระบวนการผลิตให้ มาตรฐาน ISO 14001) เป็นที่ยอมรับในสากล การทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับองค์กร ซึ่งในส่วนนี้หากองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่จะเกิดขึ้นในท้องถิ่น ได้เข้าไปเรียนรู้แนวทางในการดำเนินการ ก็จะนำมาปรับใช้ให้สอดคล้องกับบริบทของแต่ละพื้นที่ได้ และส่วนสำคัญที่จะทำให้การดำเนินการด้านการบริหารจัดการด้านการดูแลคุ้มครองสิ่งแวดล้อม เกิดผลสัมฤทธิ์ควรจัดให้มีการประชาสัมพันธ์การดำเนินการ และการประสานงานกับสื่อสารมวลชนเพื่อการรับรู้ที่รวดเร็ว รวมถึงนำเสนอให้แก่นำหรือตัวแทนชุมชนได้รับทราบ ซึ่งจะต้องทำในทุกมิติ คือก่อนที่จะมีการดำเนินโครงการ หรือประกอบกิจการ ระหว่างดำเนินการตามโครงการ และมีการติดตามผล เฝ้าระวัง หลังจากที่มีการดำเนินการตามโครงการแล้ว

สรุปผลจากคำตอบของประชากรกลุ่มเฉพาะเพื่อจัดทำ ร่างรูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม คำตอบที่ได้จากการการจัดทำกรมีส่วนร่วมออกแบบ-ร่วมออกแบบ (Participatory design, Co - design) ซึ่งกำหนดประเด็นที่เกี่ยวข้องในการกำหนดรูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมไว้ 6 ด้าน นั้น ประชากรกลุ่มเฉพาะที่มีส่วนเกี่ยวข้องในด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม ได้ให้ความเห็นในประเด็นที่ผู้วิจัยนำเสนอทั้ง 6 ด้าน ประกอบด้วยด้านโครงสร้างองค์กร ด้านที่มาขององค์กร ด้านสถานะขององค์กร ด้านขอบเขตแห่งหน้าที่และความรับผิดชอบ ด้านการประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐ และด้านการประสานงานกับหน่วยงานภาคเอกชน ถือเป็นประเด็นสำคัญในการจัดทำร่างรูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เป็นองค์กรในระดับท้องถิ่น ที่จะมีส่วนสำคัญในด้านการดูแลคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น เริ่มตั้งแต่ ด้านโครงสร้างองค์กร ที่ประชากรกลุ่มเฉพาะส่วนใหญ่ให้มีจำนวนคณะกรรมการ จำนวน 16 – 20 คน ด้านที่มาขององค์กร ควรมาจากทุกภาคส่วน

ตามความเห็นของประชากรกลุ่มเฉพาะทุกกลุ่มมีความเห็นว่าคณะกรรมการของร่างองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ควรประกอบด้วยภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนเอกชน ในสัดส่วนที่เหมาะสม โดยอาจให้จากภาครัฐที่ดำรงตำแหน่งผู้บริหารสูงสุดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นประธาน และในส่วนของกรรมการให้ประกอบด้วยภาคประชาชน และภาคเอกชนในสัดส่วนที่มากกว่าครึ่งหนึ่ง โดยมีฝ่ายบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับผู้ทรงคุณวุฒิจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นองค์ประกอบเสียงข้างน้อยนั้นมีความเหมาะสมแล้ว เนื่องจากจะทำให้คณะกรรมการจากภาคประชาชน และภาคเอกชนมีความเป็นอิสระในการดำเนินการด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม ด้านสถานะขององค์กร คำตอบที่ได้จากประชากรกลุ่มเฉพาะส่วนใหญ่ ให้เป็นองค์กรภายใต้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เนื่องจากมีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น ด้านขอบเขตแห่งหน้าที่และความรับผิดชอบ คำตอบของประชากรกลุ่มเฉพาะต่อประเด็นด้านขอบเขตแห่งอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบ ขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ซึ่งประกอบด้วย 3 ประเด็น คือ ประเด็นที่องค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม จะต้องมีส่วนร่วมในระดับการกำหนดนโยบาย การมีส่วนร่วมในการดูแลคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ประเด็นขอบเขตอำนาจหน้าที่ในด้านการร่วมดำเนินการในระดับการให้คำแนะนำใน โครงการหรือกิจกรรมที่อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และประเด็นขอบเขตอำนาจหน้าที่ในด้านการติดตาม ประเมินสถานการณ์ การเฝ้าระวังด้านผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในชุมชนเพื่อนำเสนอข้อมูลข้อเท็จจริงด้านสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น ด้านการประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐ คำตอบของประชากรกลุ่มเฉพาะต่อปัจจัยด้านการประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ข้างต้นนั้น กลุ่มประชากรเฉพาะทั้ง 5 กลุ่ม มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในทางสนับสนุนให้ องค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจะต้องให้ความสำคัญต่อการประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐ ซึ่งจะต้องมีความเข้าใจในขั้นตอนของระบบราชการ และระเบียบกฎหมายของแต่ละหน่วยงานจะต้องถือปฏิบัติ เพื่อมิให้เป็นการก้าวล่วงในอำนาจหน้าที่ และกฎหมายของแต่ละหน่วยงาน โดยเสนอให้มีการแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อประสานงานให้ชัดเจน และจะต้องให้ความสำคัญถึงกระบวนการในการพิจารณาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะหน่วยงานของรัฐ โดยเฉพาะในปัจจุบันมีพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตทางราชการ พ.ศ. 2558 ที่ทุกหน่วยงานจะต้องดำเนินการภายใต้กรอบเวลาที่จำกัดและไม่กระทบต่อส่วนอื่นทั้งภาคราชการ และภาคเอกชน และให้หน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงทราบถึงข้อมูลและความต้องการของชุมชนในด้านการดูแลคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลในเรื่องระเบียบกฎหมายของแต่ละหน่วยงาน เพื่อมุ่งเน้นการดูแลคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นร่วมกัน ด้านการประสานงานกับหน่วยงาน

ภาคเอกชน คำตอบของประชากรกลุ่มเฉพาะต่อประเด็นด้านการประสานงานกับหน่วยงานภาคเอกชน ขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม กลุ่มประชากรเฉพาะมีความคิดเห็นสอดคล้องกันในทางสนับสนุนให้ องค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจะต้องให้ความสำคัญต่อการประสานงานกับหน่วยงานภาคเอกชน เพื่อรับทราบข้อมูลจากทุกฝ่าย เพื่อนำมากำหนดแนวทางในการดำเนินการ ปัจจุบันองค์กรภาคเอกชนขนาดใหญ่ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ ตระหนักถึงปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นปัจจุบัน โดยออกเป็นกฎระเบียบต่าง ๆ ในหลายระดับ และมีมาตรการที่เป็นข้อกำหนดในการทำธุรกิจรวมกัน เช่นจะต้องใช้วัตถุดิบที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม กำหนดมาตรฐานระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมในกระบวนการผลิตให้ (มาตรฐาน ISO 14001) เป็นที่ยอมรับในสากล

บทสรุปของกลุ่มประชากรเฉพาะ ที่ได้นำเสนอในประเด็นทั้ง 6 ด้านเพื่อจัดทำร่างองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ตามที่ผู้วิจัยนำเสนอ นั้นกลุ่มประชากรเฉพาะได้เสนอรายละเอียดในแต่ละประเด็น เพื่อใช้ประกอบเป็นร่างองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ที่สมบูรณ์ ที่เป็นต้นแบบขององค์กรเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในระดับท้องถิ่น (ดูตารางที่ 5.1)

ตารางที่ 5.1 รูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมของผู้มีส่วนได้เสีย (กลุ่มเฉพาะ)

ประเด็นการจัดทำร่าง รูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่น เพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม 6 ด้าน		กลุ่มประชากรกลุ่มเฉพาะ				
		ผู้บริหาร องค์กร ปกครอง ท้องถิ่น	ข้าราชการ ที่เกี่ยวข้อง และกำกับ ดูแล	ผู้ประกอบการ ท้องถิ่น/ภาค เอกชน	นักวิชาการ องค์กร พัฒนา เอกชน	ราชการ ส่วน ท้องถิ่น
		(เห็นด้วย =✓)	(เห็นด้วย =✓)	(เห็นด้วย =✓)	(เห็นด้วย =✓)	(เห็นด้วย =✓)
1. โครงสร้างองค์กร (จำนวน คณะกรรมการ)	คณะกรรมการจำนวน					
	5-10 ท่าน	-	-	-	-	-
	11-15 ท่าน	-	✓	✓	-	-
	16-20 ท่าน (มากกว่า)	✓	-	-	✓	✓
2. ที่มาขององค์กร (ที่ มา ของ คณะ กรรมการจากที่ใด)	ราชการส่วนกลาง	✓	✓	✓	-	-
	ราชการส่วนภูมิภาค	✓	-	-	✓	✓
	ราชการส่วนท้องถิ่น	✓	✓	✓	✓	✓
	นักวิชาการ	✓	✓	-	-	-
	ภาคประชาชน	✓	-	✓	✓	✓

ประเด็นการจัดทำร่าง รูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่น เพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม 6 ด้าน		กลุ่มประชากรกลุ่มเฉพาะ				
		ผู้บริหาร องค์กร ปกครอง ท้องถิ่น	ข้าราชการ ที่เกี่ยวข้อง และกำกับ ดูแล	ผู้ปกครอง ท้องที่/ภาค ประชาชน/ ภาคเอกชน	นักวิชาการ องค์กร พัฒนา เอกชน	ราชการ ส่วน ท้องถิ่น
		(เห็นด้วย =✓)	(เห็นด้วย =✓)	(เห็นด้วย =✓)	(เห็นด้วย =✓)	(เห็นด้วย =✓)
	ภาคเอกชน	✓	✓	✓	✓	✓
	สื่อมวลชน	✓	✓	-	✓	✓
	ผู้ทรงคุณวุฒิ	-	-	-	✓	
3. สถานะองค์กร (-เป็นองค์กรอิสระ - เป็นองค์กรภายใต้ องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น)	องค์กรอิสระ	-	✓	-	✓	-
	ภายใต้องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น	✓	-	✓	-	✓
4. ขอบเขตแห่ง หน้าที่และความ รับผิดชอบ (อำนาจหน้าที่ของ คณะกรรมการ ใน ร่างองค์กรประชา ท้องถิ่นเพื่อการ คุ้มครองสิ่งแวดล้อม)	กำหนดแนวทางนโยบาย	✓	✓	-	✓	✓
	กำหนดนโยบาย การจัดการปัญหา ระดับอำเภอ จังหวัด	✓	✓	✓	-	-
	กำหนดมาตรการ ป้องกัน ติดตาม	-	-	-	✓	✓
	กำหนดกฎหมาย ข้อบังคับท้องถิ่น ใน การคุ้มครองสิ่งแวดล้อม	-	✓	✓	-	-
	สนับสนุนการมีส่วน ร่วม สร้างองค์ความรู้	✓	-	✓	✓	✓
	สร้างโครงการให้เกิด แรงจูงใจ	✓	✓	-	✓	✓
	ติดตาม ประเมินผล	✓	✓	-	✓	✓
5. การประสานงาน กับหน่วยงานภาครัฐ	ประสานงาน ตาม โครงสร้างขององค์กร ข้อมูลด้านระเบียบ กฎหมาย	✓	✓	✓	✓	✓

ประเด็นการจัดทำร่าง รูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่น เพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม 6 ด้าน		กลุ่มประชากรกลุ่มเฉพาะ				
		ผู้บริหาร องค์กร ปกครอง ท้องถิ่น	ข้าราชการ ที่เกี่ยวข้อง และกำกับ ดูแล	ผู้ปกครอง ท้องที่/ภาค ประชาชน/ ภาคเอกชน	นักวิชาการ องค์กร พัฒนา เอกชน	ราชการ ส่วน ท้องถิ่น
		(เห็นด้วย =✓)	(เห็นด้วย =✓)	(เห็นด้วย =✓)	(เห็นด้วย =✓)	(เห็นด้วย =✓)
6. การประสานงาน กับภาคเอกชน	ประสานงานกับ หน่วยงานต่าง ๆ เช่น สถานประกอบการ	✓	✓	✓	✓	✓

2) รูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมของประชากรกลุ่มผสม

จากผลการมีส่วนร่วมออกแบบ-ร่วมออกแบบ (Participatory design, Co-design) ของประชากรกลุ่มผสมที่แต่ละกลุ่มประกอบด้วยประชากรที่เป็นตัวแทนของประชากรกลุ่มเฉพาะ ทุกกลุ่มแล้วมารวมกันเป็นกลุ่มประชากรผสมทั้งหมด 5 กลุ่ม ซึ่งนำสู่คำตอบในประเด็น 6 ด้านของรูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ดังนี้

(1) ด้านโครงสร้างองค์กร

ประเด็นด้านโครงสร้างองค์กรผลจากการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของประชากรกลุ่มผสม 5 กลุ่ม ได้คำตอบ ดังนี้

(1.1) ประชากรผสมกลุ่มที่ 1 มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในทางสนับสนุน ให้โครงสร้างองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม มีคณะกรรมการจำนวน 20 - 23 คน เพื่อจะได้บูรณาการการทำงานด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมโดยมาจากราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น ภาคประชาชน ภาคเอกชน สื่อมวลชน

(1.2) ประชากรผสมกลุ่มที่ 2 มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในทางสนับสนุน เสนอว่าควรมีคณะกรรมการจำนวน 10 - 15 คนซึ่งเป็นจำนวนที่ไม่มากเกินไป การขับเคลื่อนการดำเนินการทำได้สะดวก สามารถวางแผนในการแก้ปัญหาได้รวดเร็ว

(1.3) ประชากรผสมกลุ่มที่ 3 มีความคิดเห็นสอดคล้องกับประชากรผสมกลุ่มที่ 2 ในทางที่สนับสนุนให้โครงสร้างองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม มีคณะกรรมการจำนวน 10- 15 คน

(1.4) ประชากรผสมกลุ่มที่ 4 มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในทางสนับสนุน ให้โครงสร้างองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม มีคณะกรรมการจำนวน 20 - 23 คน

(1.5) ประชากรผสมกลุ่มที่ 4 มีความคิดเห็นสอดคล้องกับประชากรผสมกลุ่มที่ 4 ในทางสนับสนุนให้โครงสร้างองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม มีคณะกรรมการ จำนวน 20-23 คน

คำตอบแรก ของกลุ่มประชากรผสม 1 กลุ่ม เป็นคำตอบที่สนับสนุนให้มี รูปแบบ องค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ด้านจำนวนคณะกรรมการ ที่มาจากทุกภาคส่วน หลักที่ประกอบด้วย ภาคส่วนราชการ ภาคประชาชน ภาคเอกชน จำนวน 5-10 คน และกลุ่ม ประชากรผสมอีก 1 กลุ่ม สนับสนุนให้มี รูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ด้านจำนวนคณะกรรมการ ที่มาจากทุกภาคส่วนหลักที่ประกอบด้วย ภาคส่วนราชการ ภาคประชาชน ภาคเอกชน จำนวน 11 -15 คน ซึ่งจะเป็นส่วนสำคัญให้องค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครอง สิ่งแวดล้อมสามารถขับเคลื่อนได้ง่ายขึ้นจากจำนวนคณะกรรมการที่มีจำนวนไม่มากเกินไป

คำตอบที่สอง เป็นคำตอบของกลุ่มประชากรผสม 3 กลุ่ม ที่สนับสนุนให้รูปแบบ องค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมด้านจำนวนคณะกรรมการ ที่มาจากทุกภาคส่วน หลักที่ประกอบด้วย ภาคส่วนราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น ภาคประชาชน ภาคเอกชน และสื่อมวลชน จำนวน 16 -20 คน ซึ่งเป็นคำตอบของกลุ่มประชากรเฉพาะที่สอดคล้องกันจำนวนมากสุด

ประชากรผสมกลุ่มนี้มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่า ผู้วิจัยควรศึกษาเพิ่มเติมถึงจำนวน คณะกรรมการองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ที่ประกอบด้วยส่วนที่เกี่ยวข้องทุก ภาคส่วน เพื่อให้คณะกรรมการมีข้อมูลในการทำงานรอบด้าน โดยให้คำนึงถึงแนวทางในการ ขับเคลื่อนองค์กรที่เกิดประสิทธิภาพ ตามหลักกฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ ของหน่วยงานอื่นด้วย

(2) ด้านที่มาขององค์กร

(2.1) ประชากรผสมกลุ่มที่ 1 มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในทางสนับสนุนให้ คณะกรรมการ โดยมาจากราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น ภาคประชาชน ภาคเอกชน สื่อมวลชน ในจำนวนที่เหมาะสม เพื่อจะได้ขับเคลื่อนการดำเนินการด้านการคุ้มครอง สิ่งแวดล้อม ซึ่งจะทำให้องค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ทำงานได้ครอบคลุม ด้านนิติการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม

(2.2) ประชากรผสมกลุ่มที่ 2 มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในทางสนับสนุนให้ คณะกรรมการที่เสนอว่าควรมีจำนวน 10-15 คน มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในทางสนับสนุนให้ มาจากโครงสร้างในภาคราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย กระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุขกระทรวงอุตสาหกรรม สำนักงานท้องถิ่นจังหวัด

สำนักงานท้องถิ่นอำเภอ ราชการส่วนท้องถิ่นในทุกระดับ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล รวมถึงกรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา โดยเน้นไปในส่วนของภาค ราชการจำนวนแปรผันตามสภาพพื้นที่และความสมัครใจของคนในพื้นที่ในการเข้าร่วมเป็น คณะกรรมการองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม

(2.3) ประชากรผสมกลุ่มที่ 3 มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในทางสนับสนุน ร่างรูปแบบขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ที่ผู้วิจัยเสนอ โดยเสนอให้ คณะกรรมการองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม มาจากภาครัฐ ราชการส่วน ท้องถิ่น ฝ่ายปกครอง ส่วนราชการที่มีหน้าที่โดยตรง (อุตสาหกรรมจังหวัด, โยธาธิการจังหวัด, สาธารณสุข) ภาคประชาชน อาสาสมัครภาคประชาชน (ทสม., อสม, สภาองค์กรชุมชน, เยาวชน) ภาคธุรกิจเอกชน (ผู้ประกอบการ) จำนวน 13 คน

(2.4) ประชากรผสมกลุ่มที่ 4 มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในทางสนับสนุน ร่างรูปแบบขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ที่ผู้วิจัยเสนอ โดยเสนอให้ คณะกรรมการองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมมีจำนวนไม่น้อยกว่า 21 คน โดยมาจากภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชนภาคการศึกษาและกำหนดให้มีที่ปรึกษาด้านวิชาการ/ ด้านกฎหมาย

(2.5) ประชากรผสมกลุ่มที่ 5 เห็นว่ามีความคิดเห็นสอดคล้องกันในทางสนับสนุน ร่างรูปแบบขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ที่ผู้วิจัยเสนอ โดยเสนอให้ คณะกรรมการองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมมีจำนวนไม่น้อยกว่า 21 คน โดยมาจากภาครัฐ ภาคเอกชน กลุ่มองค์กรชุมชน

ทั้งนี้ร่างรูปแบบของคณะกรรมการองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ตามที่ผู้วิจัยเสนอในทางสนับสนุนให้คณะกรรมการ จากภาครัฐที่ดำรงตำแหน่งผู้บริหารสูงสุดของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นประธาน และในส่วนของกรรมการ ให้ประกอบด้วยภาคประชาชน และภาคเอกชนในสัดส่วนที่มากกว่าครึ่งหนึ่ง โดยมีฝ่ายบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับ ผู้ทรงคุณวุฒิจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นองค์ประกอบเชิงข้างน้อยนั้นมีความเหมาะสมแล้ว เนื่องจากจะทำให้คณะกรรมการจากภาคประชาชน และภาคเอกชนมีความเป็นอิสระในการ ดำเนินการด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม และได้รับข้อมูลรอบด้านจากทุกภาคส่วนในพื้นที่

คำตอบของประชากรกลุ่มผสม ที่เสนอต่อปัจจัยด้านที่มาของคณะกรรมการ ของร่างองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ข้างต้นนั้นกลุ่มประชากรกลุ่มผสมทั้ง 5 กลุ่ม มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในทางสนับสนุนให้ คณะกรรมการจะต้องมาจากทุกภาคส่วน โดยให้ความสำคัญกับภาคองค์กรประชาชนที่มีอยู่ในพื้นที่ เช่น อสม, ทสม, อถล, และภาคเอกชน

โดยความเห็นของกลุ่มประชากรกลุ่มผสมยังมีความเห็นสอดคล้องกันในทางสนับสนุนให้ ปรชชาน คณะกรรมการองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ควรได้แก่ผู้บริหารสูงสุดของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นประธาน และ คณะกรรมการควรมาจากทุกภาคส่วน ทั้งในส่วนตัว แทนภาคราชการที่เกี่ยวข้อง ตัวแทนภาคประชาชนกลุ่มองค์กรในพื้นที่ ภาคเอกชน กล่าวคือ มีจำนวนที่เพียงพอในการขับเคลื่อนการดำเนินการด้านการสิ่งแวดล้อม

(3) สถานะขององค์กร ควรเป็นองค์กรอิสระ หรือเป็นองค์กรภายใต้องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น

(3.1) ประชากรผสมกลุ่มที่ 1 มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในทางสนับสนุนให้ รูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ควรเป็นองค์กรอิสระ เนื่องจากจะเกิด ความคล่องตัว ในการขับเคลื่อน การดำเนินการด้านการบริหารจัดการด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และเสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหาในเชิงบูรณาการ โดยสามารถนำเสนอข้อเท็จจริงในด้านสภาพ ปัญหาที่เกิดขึ้นจริงในเขตพื้นที่ ซึ่งหากต้องขึ้นตรงกับหน่วยงานหรือองค์กร อาจเกิดปัญหาเรื่อง อำนาจหน้าที่โดยตรงของแต่ละหน่วยงานหรือความรับผิดชอบของหน่วยงานหรือองค์กรนั้น ๆ การแก้ไขปัญหาในพื้นที่เกิดขึ้นได้ยาก

(3.2) ประชากรผสมกลุ่มที่ 2 มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในทางสนับสนุนให้ องค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ควรเป็นองค์กรภายใต้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยตรงเนื่องจากมีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น ดังที่กล่าวมาแล้วและ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีทุกบุคลากร งบประมาณ และสามารถออก กฎหมายโดยตราเป็นเทศบัญญัติของเทศบาล หรือข้อบังคับตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อให้เกิดผลเป็นรูปธรรมในด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รับผิดชอบอยู่

(3.3) ประชากรผสมกลุ่มที่ 3 มีความคิดเห็นสอดคล้องกับกลุ่มที่ 1 มีความคิดเห็น สอดคล้องกันในทางสนับสนุนให้ รูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ควรเป็นองค์กรอิสระ เนื่องจากจะเกิดความคล่องตัว ในการขับเคลื่อน การดำเนินการด้านการ บริหารจัดการด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และเสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหาในเชิงบูรณาการ โดยสามารถนำเสนอข้อเท็จจริงในด้านสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นจริงในเขตพื้นที่ ซึ่งหากต้องขึ้นตรงกับ หน่วยงานหรือองค์กร อาจเกิดปัญหาเรื่องอำนาจหน้าที่โดยตรงของแต่ละหน่วยงานหรือความ รับผิดชอบของหน่วยงานหรือองค์กรนั้น ๆ การแก้ไขปัญหาในพื้นที่เกิดขึ้นได้ยาก

(3.4) ประชากรผสมกลุ่มที่ 4 มีความคิดเห็นสอดคล้องกับกลุ่มที่ 2 ความคิดเห็น สอดคล้องกันในทางสนับสนุนให้ องค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ควรเป็น

องค์กรภายใต้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยตรงเนื่องจากมีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น ดังที่กล่าวมาแล้วและ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีทุกบุคลากรงบประมาณ และสามารถออกกฎหมายโดยตราเป็นเทศบัญญัติของเทศบาล หรือข้อบังคับตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อให้เกิดผลเป็นรูปธรรมในด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับผิดชอบอยู่

(3.5) ประชากรผสมกลุ่มที่ 5 มีความคิดเห็นสอดคล้องกับกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 3 มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในทางสนับสนุนให้ รูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ควรเป็นองค์กรอิสระ เนื่องจากจะเกิดความคล่องตัว ในการขับเคลื่อนการดำเนินการด้านการบริหารจัดการ ด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และเสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหาในเชิงบูรณาการ โดยสามารถนำเสนอข้อเท็จจริงในด้านสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นจริงในเขตพื้นที่ ซึ่งหากต้องขึ้นตรงกับหน่วยงานหรือองค์กร อาจเกิดปัญหาเรื่องอำนาจหน้าที่โดยตรงของแต่ละหน่วยงานหรือความรับผิดชอบของหน่วยงานหรือองค์กรนั้นๆ การแก้ไขปัญหาในพื้นที่เกิดขึ้นได้ยาก

คำตอบของกลุ่มประชากรผสมต่อประเด็นสถานะขององค์กร ควรเป็นองค์กรอิสระ หรือเป็นองค์กรภายใต้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประกอบด้วย 2 คำตอบ (ดูตารางที่ 5.2) ดังนี้

คำตอบแรก เป็นคำตอบของกลุ่มประชากรผสม 2 กลุ่ม ที่มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในทางสนับสนุนให้ รูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ควรเป็นองค์กรอิสระ เนื่องจากจะเกิดความคล่องตัว ในการขับเคลื่อน

ส่วนคำตอบที่สอง เป็นคำตอบของกลุ่มประชากรผสม 3 กลุ่ม ที่มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในทางสนับสนุนให้รูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ควรเป็นองค์กรภายใต้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เนื่องจากจะเกิดความคล่องตัว ในการขับเคลื่อน

(4) ขอบเขตแห่งหน้าที่และความรับผิดชอบ

(4.1) ประชากรผสมกลุ่มที่ 1 มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในทางสนับสนุนให้ องค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม กำหนดขอบเขตแห่งหน้าที่และความรับผิดชอบ นั้นประชากรเฉพาะกลุ่มนี้เห็นว่า องค์คณะของ องค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในระดับจังหวัด ควรมีหน้าที่กำหนดนโยบายการจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อม (ด้านการป้องกันการควบคุมปัญหา) กำหนดมาตรการตามภาระหน้าที่ของหน่วยงานและภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง การติดตามกำกับ และประเมินในระดับพื้นที่ ร่วมนำเสนอ นโยบาย มาตรการ กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องสู่การปฏิบัติ ร่วมพิจารณาโครงการที่จะดำเนินการในท้องถิ่น โดยเฉพาะ โครงการหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมในชุมชนองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม รวมถึงควรมี

อำนาจวินิจฉัยทั้งปัญหาข้อกฎหมายและปัญหาข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น เนื่องจากการวินิจฉัยปัญหาข้อกฎหมายจำเป็น เพื่อให้สอดคล้องกับการทำหน้าที่ของหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง ซึ่งจะต้องไม่ขัด หรือแย้งกัน ในสภาพกฎหมายบังคับ ซึ่งหากมีสภาพกฎหมายบังคับ และสอดคล้องกับการดำเนินการของท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละพื้นที่ ก็จะสามารถบูรณาการการทำงานร่วมกันในด้านการดูแล คຸ້ມครองสิ่งแวดลື່ອມในแต่ละชุมชน ในทุกพื้นที่ นอกจากนี้ยังจะมีส่วนสำคัญในการตรวจสอบการดำเนินการในโครงการที่หรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องและส่งผลกระทบต่อ กับสิ่งแวดลື່ອມ

ดังนั้นการมีรูปแบบขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคຸ້ມครองสิ่งแวดลື່ອມ สิ่งสำคัญคือจะต้องมีกฎหมายที่ให้อำนาจในการดำเนินการ โดยเฉพาะที่จะต้องสอดคล้องกับหลักกฎหมายกระจายอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหลักสำคัญ ส่วนในด้านการเข้าไปมีส่วนร่วมในการพิจารณานั้นอาจกำหนดเพิ่มเติมตามบริบทของแต่ละพื้นที่เพื่อจะได้เกิดประสิทธิภาพในด้านการดูแล คຸ້ມครองสิ่งแวดลື່ອມในแต่ละชุมชนพื้นที่ จัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้กิจกรรม นวัตกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับสิ่งแวดลື່ອມในพื้นที่จัดทำเว็บไซต์องค์กรแห่งการเรียนรู้ เรื่อง การจัดการสิ่งแวดลື່ອມอย่างยั่งยืน

(4.2) ประชากรผสมกลุ่มที่ 2 มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในทางสนับสนุนให้องค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคຸ້ມครองสิ่งแวดลື່ອມ ควรเป็นองค์กรภายใต้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยตรงเนื่องจากมีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดลື່ອມในท้องถิ่นมีส่วนร่วมบริหารจัดการสิ่งแวดลື່ອມ เช่น การทำแผน กำกับ ติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล สร้างความรู้ ความเข้าใจ จิตสำนึก ในเรื่องสิ่งแวดลື່ອມโดยใช้กลไกการดำเนินการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีบุคลากร งบประมาณ และสามารถออกกฎหมายในระดับท้องถิ่นเพื่อกำหนดแนวทางตามขอบเขตอำนาจหน้าที่ให้สามารถดำเนินการได้ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีข้อมูล สภาพปัญหา ด้านสิ่งแวดลື່ອມ ในเขตพื้นที่นำเสนอเพื่อให้องค์คณะร่วมกันพิจารณาภายใต้กรอบของกฎหมาย

(4.3) ประชากรผสมกลุ่มที่ 3 มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในทางสนับสนุนให้ร่างองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคຸ້ມครองสิ่งแวดลື່ອມ ควรเป็นองค์กรภายใต้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เนื่องจากมีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดลື່ອມในท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความพร้อมด้าน งบประมาณ ด้านบุคลากร และสามารถออกกฎหมาย เพื่อกำหนดแนวทางตามขอบเขตอำนาจหน้าที่ให้สามารถบูรณาการดำเนินการร่วมกับหน่วยงานอื่นที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง เช่นอุตสาหกรรม สิ่งแวดลື່ອມ โดยมีข้อมูล สภาพปัญหา

ด้านสิ่งแวดล้อม ในเขตพื้นที่นำเสนอเพื่อให้องค์กรร่วมกันพิจารณา ในด้านการกำหนดนโยบาย การจัดทำแผนงานด้านสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด และในระดับพื้นที่ การบังคับใช้กฎหมาย อย่างเคร่งครัดเพิ่มบทลงโทษในกรณีที่ไม่ดำเนินการตามกฎหมาย รมรณรงค์ส่งเสริมสร้างองค์ความรู้ การสร้างจิตสำนึก และการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมร่วมกัน มีการติดตาม ประเมินผลเพื่อเป็นการเฝ้าระวังปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่อาจเกิดขึ้น

(4.4) ประชากรผสมกลุ่มที่ 4 มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในทางสนับสนุนให้ ร่างองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม มีขอบเขตแห่งหน้าที่และความรับผิดชอบ ตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการ กระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องปรับ แนวทางในการดำเนินการให้ ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องได้ร่วมกันในการดูแลคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ให้เหมาะสมตามอำนาจหน้าที่ และระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยมุ่งเน้นที่ให้ผู้ที่เป็นผู้มีส่วนได้ เสียโดยตรง ได้เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการตามร่างองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ที่ทางกลุ่มได้นำเสนอ

(4.5) ประชากรผสมกลุ่มที่ 5 มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในทางสนับสนุนให้ ร่างรูปแบบขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ที่ผู้วิจัยเสนอให้คณะกรรมการ องค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม มาจากภาครัฐ ราชการส่วนท้องถิ่น ราชการที่มี หน้าที่โดยตรง (อุตสาหกรรม, โยธา, สาธารณสุข) ภาคประชาชน (ทสม., อสม, สภาองค์กรชุมชน, เยาวชน) เอกชน (ผู้ประกอบการ) โดยกำหนดขอบเขตแห่งหน้าที่และความรับผิดชอบมุ่งเน้น ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ ในการสร้างจิตสำนึก และวินัย ตระหนักถึงปัญหา รวมถึงให้องค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม มุ่งเน้นการทำงานด้านการคุ้มครอง สิ่งแวดล้อมในเชิงรุกสร้าง โครงการกิจกรรมให้เกิดแรงจูงใจ และประสานกับส่วนราชการ ภาคเอกชน เพื่อสร้างกองทุนสนับสนุนให้โครงการ หรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานสิ่งแวดล้อม สามารถขับเคลื่อนไปได้ ตลอดจนให้คำปรึกษาแนะนำ และบริหารจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม ในพื้นที่

คำตอบของประชากรกลุ่มผสมมีความเห็นสอดคล้องกัน ต่อปัจจัยด้านขอบเขต แห่งอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบ ขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ซึ่งประกอบด้วย 3 ประเด็น คือ ประเด็นที่องค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม มีส่วนร่วม ในระดับการกำหนดนโยบาย การมีส่วนร่วมในการดูแลคุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามกรอบกฎหมาย ในระดับท้องถิ่น ประเด็นขอบเขตอำนาจหน้าที่ในด้านการร่วมดำเนินการในระดับการให้คำแนะนำ ในโครงการหรือกิจกรรมที่อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยมองในด้านการสร้างแรงจูงใจ

การสร้างองค์ความรู้ ในด้านการดูแล คุ่มครองสิ่งแวดล้อมในระดับท้องถิ่น และประเด็นขอบเขตอำนาจหน้าที่ในด้านการติดตาม ประเมินสถานการณ์ การเฝ้าระวังด้านผลกระทบสิ่งแวดล้อมในชุมชนเพื่อนำเสนอข้อมูลข้อเท็จจริงด้านสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น รายละเอียด (ตารางที่ 5.2)

(5) การประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐ

(5.1) ประชากรผสมกลุ่มที่ 1 มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในทางสนับสนุนให้องค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม มีการประสานงานตามโครงสร้างขององค์กรกับหน่วยงานภาครัฐที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง เพื่อในข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมตามข้อเท็จจริงตามสภาพพื้นที่ โดยคณะกรรมการขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ควรจะต้องมีฝ่ายประสานงาน แบบTOP DOWN BOTTON UP เน้นภาวะการมีส่วนร่วม การมีส่วนร่วม การบูรณาการที่ต้องมีความเข้าใจในขั้นตอนของระบบราชการ และระเบียบกฎหมายที่แต่ละหน่วยงานจะต้องถือปฏิบัติ เพื่อมิให้เป็นการก้าวล่วงในอำนาจหน้าที่ และกฎหมายของแต่ละหน่วยงาน โดยมุ่งเน้นเพื่อให้หน่วยงานได้รับรู้ รับทราบสภาพปัญหา หรือสถานการณ์ด้านสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่ เพื่อให้แต่ละหน่วยงานจะได้มีข้อมูลในการดำเนินการหรือมีการสั่งการเพื่อแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมอย่างทันเวลา และสถานการณ์ และในส่วนของราชการส่วนท้องถิ่นที่จะต้องร่วมในการพิจารณาในโครงการที่อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยคณะกรรมการจะต้องพิจารณาร่วมกันว่าในเรื่องใดเข้าองค์ประกอบโครงการ หรือที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมที่องค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจะต้องร่วมพิจารณาหรือมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการดำเนินการ โดยจะต้องให้ความสำคัญถึงกระบวนการในการพิจารณาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะหน่วยงานของรัฐ เช่นเดียวกัน โดยเฉพาะในปัจจุบันมีพระราชบัญญัติอำนวยความสะดวกในการอนุญาตทางราชการที่ทุกหน่วยงานจะต้องดำเนินการภายใต้กรอบเวลาที่จำกัด ทำให้การร่วมในการพิจารณาจะต้องไม่กระทบกับการดำเนินการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ ดังนั้นการที่องค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม จะต้องประสานงานกับหน่วยงานของรัฐจึงถือเป็นประเด็นที่สำคัญมาก

(5.2) ประชากรผสมกลุ่มที่ 2 มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในทางสนับสนุนให้ร่างรูปแบบขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม จะต้องมีการประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐที่มีหน้าที่รับผิดชอบทั้งในฐานะหน่วยงานกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในส่วนภูมิภาคในระดับ อำเภอ จังหวัด และหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่โดยตรงในด้านการพิจารณาในการอนุญาตให้ประกอบกิจการ หรือกิจกรรมที่ดำเนินการแล้วอาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่น อุตสาหกรรมจังหวัด ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด สาธารณสุขอำเภอ สาธารณสุขจังหวัด ซึ่งแต่ละหน่วยงานมีอำนาจหน้าที่ในบริบทที่ต่างกัน มีกฎหมายและระเบียบ

ข้อบังคับที่ถือปฏิบัติไม่เหมือนกันที่คณะกรรมการองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม จะต้องมีความเข้าใจในบทบาทของแต่ละหน่วยงาน กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับขั้นตอน กรอบระยะเวลา ในการดำเนินการในแต่ละเรื่อง สร้างความเข้าใจในการดำเนินการของหน่วยงานอื่น และให้หน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงทราบถึงข้อมูลและความต้องการของชุมชนในด้านการดูแลคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลในเรื่องระเบียบกฎหมายของแต่ละหน่วยงานเพื่อมุ่งเน้นการดูแลคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่

(5.3) ประชากรผสมกลุ่มที่ 3 มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในทางสนับสนุนให้ที่ต้องการให้องค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมมีการประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐทั้งส่วนราชการที่มีหน้าที่โดยตรง และส่วนราชการท้องถิ่นที่อยู่ใกล้ชิดกับพื้นที่ที่มีความเข้าใจในสภาพข้อเท็จจริงในพื้นที่ และประสานงานกับกลุ่มนักวิชาการเพื่อให้มีองค์ความรู้โดยเฉพาะด้านการดูแลคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้องค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ขับเคลื่อนการดำเนินการบรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งองค์กร โดยเป็นองค์กรกลางประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

(5.4) ประชากรผสมกลุ่มที่ 4 มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในทางสนับสนุนให้ร่างรูปแบบขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่จะให้มีการขับเคลื่อนการดำเนินการร่วมกันจะต้องมีการประสานงานกับหน่วยงานราชการ เพื่อทำแผนงานที่เกี่ยวข้องกับการดูแลสิ่งแวดล้อมให้เกิดผลเป็นรูปธรรม และหน่วยงานที่รับผิดชอบจะต้องคำนึงถึงปัญหาหรือผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินการซึ่งหากหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ ไม่มีข้อมูลด้านผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามบริบทของพื้นที่จะทำให้ ผู้ประกอบการหรือการดำเนินการในโครงการหรือกิจกรรมอาจสร้างปัญหาและส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในชุมชน โดยกลุ่มที่เป็นอาสาสมัครด้านการดูแลคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในชุมชน อยากให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงรับข้อมูลที่ทางกลุ่มอาสาสมัครในพื้นที่/ชุมชนได้นำเสนอ เพื่อไปประกอบการพิจารณาตามอำนาจหน้าที่ ส่วนภาคเอกชนนั้นต้องการทราบแนวทางที่ชัดเจนในบริบทของพื้นที่/ชุมชน เพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจประกอบกิจการหรือลงทุน เพราะหากไม่มีความชัดเจนในด้านการพิจารณาอาจส่งผลกระทบต่อ การดำเนินการและเกิดความเสียหาย กระทบต่อธุรกิจได้ ฉะนั้นหากมีการประสานงานระหว่างองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมกับหน่วยงานของราชการก็จะเกิดความชัดเจนในการดำเนินการของภาคเอกชนรวมถึงเกิดผลในด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และมีการนำเสนอโครงการที่เกี่ยวข้องกับการดูแลคุ้มครองของชุมชนกับหน่วยงานภาครัฐในเชิงบูรณาการร่วมกัน

(5.5) ประชากรผสมกลุ่มที่ 5 มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในทางสนับสนุนให้การดำเนินการจะต้องให้ความสำคัญกับการทำงานร่วมกันกับราชการอื่นซึ่งจะต้องมีความเข้าใจในขั้นตอนของระบบราชการ และระเบียบกฎหมายที่แต่ละหน่วยงานจะต้องถือปฏิบัติ โดยเสนอให้มีการแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อประสานงานให้ชัดเจน และจะต้องให้ความสำคัญถึงกระบวนการในการพิจารณาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะหน่วยงานของรัฐ ที่ทุกหน่วยงานจะต้องดำเนินการภายใต้กรอบเวลาที่จำกัด และไม่กระทบต่อส่วนอื่นทั้งภาคราชการ และภาคเอกชน

คำตอบของประชากรกลุ่มผสมด้านการประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ชำต้นนั้นกลุ่มประชากรผสมทั้ง 5 กลุ่ม มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในทางสนับสนุนให้ องค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจะต้องให้ความสำคัญต่อการประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐ ซึ่งจะต้องมีความเข้าใจในขั้นตอนของระบบราชการ และระเบียบกฎหมายที่แต่ละหน่วยงานจะต้องถือปฏิบัติ ที่ทุกหน่วยงานจะต้องดำเนินการภายใต้กรอบเวลาที่จำกัดและไม่กระทบต่อการดำเนินการส่วนอื่นทั้งภาคราชการ และภาคเอกชน และให้หน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงทราบถึงข้อมูลและความต้องการของชุมชนในด้านการดูแลคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลในเรื่องระเบียบกฎหมายของแต่ละหน่วยงานเพื่อบูรณาการการดำเนินการด้านการดูแลคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น

(6) การประสานงานกับหน่วยงานภาคเอกชน

(6.1) ประชากรผสมกลุ่มที่ 1 มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในทางสนับสนุนให้ องค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ต้องมีข้อมูลรอบด้านและประสานงานให้ทุกฝ่ายได้รับทราบในแนวทางการดำเนินขององค์กรในด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม โดยอาจจัดการให้ข้อมูลในลักษณะการให้คำปรึกษา และรับทราบปัญหาจากพื้นที่ชุมชน เพื่อนำไปกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหารวมกัน

(6.2) ประชากรผสมกลุ่มที่ 2 มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในทางสนับสนุนให้ รำรูปแบบขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม มีการประสานงานกับหน่วยงานภายนอกที่เป็นภาคเอกชน ในระดับองค์กรขนาดใหญ่ และองค์กรขนาดเล็กที่อยู่ในพื้นที่ชุมชน เพื่อให้ทราบถึงทิศทางในการดำเนินการด้านสิ่งแวดล้อม องค์ความรู้ในด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม เพื่อแลกเปลี่ยนแนวทางในการดำเนินการ และให้มีการประสานงานให้ภาคธุรกิจเอกชนเข้าใจ และให้ความร่วมมือในด้านการช่วยกันในการสร้างจิตสำนึกในการประกอบธุรกิจด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) นอกจากนี้ในส่วนของภาคธุรกิจเอกชนแล้ว ส่วนสำคัญที่ทำการดำเนินการเกิดผลสัมฤทธิ์ควรจัดให้มีการประชาสัมพันธ์ และการประสานงานกับสื่อมวลชนเพื่อการรับรู้ที่รวดเร็ว รวมถึงแกนนำหรือตัวแทนชุมชนด้วย

(6.3) ประชากรผสมกลุ่มที่ 3 มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในทางสนับสนุนให้การดำเนินการขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจะเกิดผลเป็นรูปธรรมในด้านการดูแลคุ้มครองสิ่งแวดล้อม จะต้องรับข้อมูลจากทุกฝ่าย เพื่อนำมากำหนดแนวทางในการดำเนินการ โดยเฉพาะในปัจจุบันองค์กรภาคเอกชนขนาดใหญ่ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ ตระหนักถึงปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้น โดยออกเป็นกฎระเบียบต่างๆ ในหลายระดับ และมีมาตรการที่ที่เป็นข้อกำหนดในการทำธุรกิจร่วมกัน เช่นจะต้องใช้วัตถุดิบที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม กำหนดมาตรฐานระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมในกระบวนการผลิตให้ (มาตรฐาน ISO 14001) เป็นที่ยอมรับในสากล การทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับองค์กร ซึ่งในส่วนนี้หากองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่จะเกิดขึ้นในท้องถิ่น ได้เข้าไปเรียนรู้แนวทางในการดำเนินการ ก็จะนำมาปรับใช้ให้สอดคล้องกับบริบทของแต่ละพื้นที่ได้

(6.4) ประชากรผสมกลุ่มที่ 4 มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในทางสนับสนุนให้ร่างรูปแบบขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ที่จะเกิดขึ้นจะต้องให้ความสำคัญกับการประสานงานกับภาคเอกชน เพื่อเข้าใจในกลไกในการประกอบกิจการ และในทางเดียวกันก็สื่อสารให้ภาคเอกชนเข้าใจถึงการดูแลคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และตระหนักถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับชุมชนอันเกิดจากการประกอบกิจการที่ไม่คำนึงถึงผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม โดยอาศัยช่องว่างทางกฎหมาย หรือการตรวจสอบของเจ้าหน้าที่ ไม่สามารถดำเนินการได้ครอบคลุมทั่วถึง

(6.5) ประชากรผสมกลุ่มที่ 5 มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในทางสนับสนุนให้การประสานงานกับภาคเอกชนควรแต่งตั้งคณะทำงานประสานงานกับหน่วยงานในภาคเอกชน เพื่อสะดวกในการประสานข้อมูลข้อเท็จจริง นำมาให้คณะทำงานได้ทราบ เพื่อที่จะนำไปกำหนดแนวทางในการดำเนินการ เพราะถ้าคณะทำงานมีข้อมูลมากในการนำเสนอเพื่อให้หน่วยงานรับผิดชอบ ที่จะต้องพิจารณาตามขั้นตอนของกฎหมาย ประกอบในการพิจารณาภายในกรอบเวลาที่จำกัด ซึ่งการประสานงานรับทราบข้อมูลจะต้องทำในทุกมิติ คือก่อนที่จะมีการดำเนิน โครงการ หรือประกอบกิจการ ระหว่างดำเนินการตามโครงการ และหลังจากที่ดำเนินการตามโครงการแล้ว เกิดปัญหาขึ้น โดยเฉพาะปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม จะต้องเข้าร่วมในการแก้ปัญหา

คำตอบของประชากรกลุ่มผสมด้านการประสานงานกับหน่วยงานภาคเอกชนขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ข้างต้นนั้นกลุ่มประชากรผสมทั้ง 5 กลุ่ม มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในทางสนับสนุนให้ องค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจะต้องให้ความสำคัญต่อการประสานงานกับหน่วยงานภาคเอกชน เพื่อรับทราบข้อมูลจากทุกฝ่าย เพื่อนำมากำหนดแนวทางในการดำเนินการ โดยเฉพาะในปัจจุบันองค์กรภาคเอกชน

ขนาดใหญ่ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ ตระหนักถึงปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้น โดยออกเป็นกฎระเบียบต่าง ๆ ในหลายระดับ และมีมาตรการที่เป็นข้อกำหนดในการทำธุรกิจรวมกัน และมาตรการกีดกันทางการค้าด้านมาตรฐานสิ่งแวดล้อม กำหนดมาตรฐานระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมในกระบวนการผลิตให้ (มาตรฐาน ISO 14001) เป็นที่ยอมรับในสากล การทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับองค์กร การมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) ซึ่งในส่วนนี้หากองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่จะเกิดขึ้น ได้เข้าไปเรียนรู้แนวทางในการดำเนินการ ก็จะนำมาปรับใช้ให้สอดคล้องกับบริบทของแต่ละพื้นที่ได้ และส่วนสำคัญที่จะทำให้การดำเนินการด้านการบริหารจัดการด้านการดูแลคุ้มครองสิ่งแวดล้อม

สรุปผลจากคำตอบของประชากรกลุ่มผสม ที่มาจากประชากรกลุ่มเฉพาะของแต่ละกลุ่มรวมกัน เพื่อจัดทำ ร่างรูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม คำตอบที่ได้จากการจัดทำมีส่วนร่วมออกแบบ-ร่วมออกแบบ (Participatory design, Co - design) ซึ่งกำหนดประเด็นที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดทำรูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมไว้ 6 ด้าน นั้น ประชากรกลุ่มผสม ได้ให้ความเห็นในประเด็นที่ผู้วิจัยนำเสนอทั้ง 6 ด้าน ประกอบด้วยด้านโครงสร้างองค์กร ด้านที่มาขององค์กร ด้านสถานะองค์กร ด้านขอบเขตแห่งหน้าที่และความรับผิดชอบต่อ ด้านการประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐ และด้านการประสานงานกับหน่วยงานภาคเอกชน ถือเป็นประเด็นสำคัญในการจัดทำร่างรูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เป็นองค์กรในระดับท้องถิ่น ที่จะมีส่วนสำคัญในด้านการดูแลคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น เริ่มตั้งแต่ (1) ด้านโครงสร้างองค์กร ที่ประชากรกลุ่มผสมส่วนใหญ่ ให้มีจำนวนคณะกรรมการจำนวน 16 – 21 คน (2) ด้านที่มาขององค์กร มาจากทุกภาคส่วน ตามความเห็นของประชากรกลุ่มผสมทุกกลุ่มมีความเห็นว่าคณะกรรมการของร่างองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ควรประกอบด้วยภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนเอกชน ในสัดส่วนที่เหมาะสม ในการดำเนินการด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม (3) ด้านสถานะขององค์กร คำตอบที่ได้จากประชากรกลุ่มผสมส่วนใหญ่ ให้เป็นองค์กรภายใต้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เนื่องจากมีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น (4) ขอบเขตแห่งหน้าที่และความรับผิดชอบต่อ คำตอบของประชากรกลุ่มผสมต่อประเด็นด้านขอบเขตแห่งอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบต่อองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ซึ่งประกอบด้วย 3 ประเด็น คือ ประเด็นที่องค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม มีส่วนร่วมในระดับการกำหนดนโยบาย การมีส่วนร่วมในการดูแลคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ประเด็นขอบเขตอำนาจหน้าที่ในด้านการร่วมดำเนินการในระดับการให้คำแนะนำในโครงการหรือกิจกรรมที่อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และประเด็นขอบเขตอำนาจหน้าที่ในด้านการติดตาม ประเมินสถานการณ์ การเฝ้าระวังด้าน

ผลกระทบสิ่งแวดล้อมในชุมชนเพื่อนำเสนอข้อมูลข้อเท็จจริงด้านสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น (5) การประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐ คำตอบของประชากรกลุ่มผสมด้านการประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ข้างต้นนั้นกลุ่มประชากรเฉพาะทั้ง 5 กลุ่ม มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในทางสนับสนุนให้ องค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจะต้องให้ความสำคัญต่อการประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐ ซึ่งจะต้องมีความเข้าใจในขั้นตอนของระบบราชการ และระเบียบกฎหมายที่แต่ละหน่วยงานจะต้องถือปฏิบัติเพื่อมิให้เป็นการก้าวล่วงในอำนาจหน้าที่ และกฎหมายของแต่ละหน่วยงาน มีการแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อประสานงาน และให้ความสำคัญถึงกระบวนการในการพิจารณาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะหน่วยงานของรัฐ โดยเฉพาะในปัจจุบันมีพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตทางราชการ พ.ศ.2558 ที่ทุกหน่วยงานจะต้องดำเนินการภายใต้กรอบเวลาที่จำกัดและไม่กระทบต่อส่วนอื่นทั้งภาคราชการ และภาคเอกชน และให้หน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงเข้าถึงข้อมูลและความต้องการของชุมชนในด้านการดูแลคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลในเรื่องระเบียบกฎหมายของแต่ละหน่วยงานเพื่อมุ่งเน้นการดูแลคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นร่วมกัน (6) การประสานงานกับหน่วยงานภาคเอกชน คำตอบของประชากรกลุ่มผสมต่อประเด็นด้านการประสานงานกับหน่วยงานภาคเอกชน ขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม กลุ่มประชากรเฉพาะ มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในทางสนับสนุนให้ องค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจะต้องให้ความสำคัญต่อการประสานงานกับหน่วยงานภาคเอกชน เพื่อรับทราบข้อมูลจากทุกฝ่าย เพื่อนำมากำหนดแนวทางในการดำเนินการ ปัจจุบันองค์กรภาคเอกชน ตระหนักถึงปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นปัจจุบัน โดยออกเป็นกฎระเบียบต่าง ๆ ในหลายระดับ และมีมาตรการที่เป็นข้อกำหนดในการทำธุรกิจ

บทสรุปของกลุ่มประชากรผสม จากประชากรกลุ่มผสมแต่ละกลุ่มที่ได้ร่วมกันนำเสนอในประเด็นทั้ง 6 ด้านเพื่อจัดทำร่างองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ตามที่ผู้วิจัยนำเสนอ นั้นกลุ่มประชากรผสมได้นำเสนอรายละเอียด ในแต่ละประเด็นที่เป็นส่วนสำคัญในด้านการจัดทำร่างองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ที่เป็นต้นแบบขององค์กรเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น ที่มุ่งเน้นบูรณาการทุกภาคส่วนเพื่อเป้าหมายในด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น (ดูตารางที่ 5.2)

ตารางที่ 5.2 รูปแบบองค์ประกอบที่ปรึกษาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมของผู้มีส่วนได้เสียประชากรกลุ่มผสม

ปัจจัยการจัดทำร่าง รูปแบบองค์ประกอบที่ปรึกษาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม 6 ด้าน		กลุ่มประชากรกลุ่มผสม				
		กลุ่มที่ 1 (เห็นด้วย =✓)	กลุ่มที่ 2 (เห็นด้วย =✓)	กลุ่มที่ 3 (เห็นด้วย =✓)	กลุ่มที่ 4 (เห็นด้วย =✓)	กลุ่มที่ 5 (เห็นด้วย =✓)
1. โครงสร้างองค์กร (จำนวน คณะกรรมการ)	คณะกรรมการจำนวน					
	5-10 ท่าน	-	-	✓	-	-
	11-15 ท่าน	-	-	-	✓	-
	16-21 ท่าน (มากกว่า)	✓	✓	-	-	✓
2. ที่มาขององค์กร (ที่มา ของ คณะกรรมการ จากที่ใด)	- ราชการส่วนกลาง	-	✓	✓	✓	✓
	- ราชการส่วนภูมิภาค	✓	✓	-	✓	-
	- ราชการส่วนท้องถิ่น	✓	✓	✓	✓	✓
	- นักวิชาการ	✓	-	-	✓	✓
	- ภาคประชาชน	✓	✓	✓	✓	✓
	- ภาคเอกชน	✓	✓	-	✓	✓
	- สื่อมวลชน	✓	-	-	✓	-
3. สถานะองค์กร -เป็นองค์กรอิสระ -เป็นองค์กรภายใต้ องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น	- องค์กรอิสระ	✓	-	-	✓	-
	- ภายใต้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	-	✓	✓	-	✓
4. ขอบเขต หน้าที่และ ความรับผิดชอบ	-กำหนดแนวทาง นโยบาย ด้านการคุ้มครอง สิ่งแวดล้อม	✓	✓	✓	✓	✓
	- กำหนดนโยบาย การจัดการปัญหา ระดับ อำเภอ จังหวัด	✓	✓	-	✓	-
	- กำหนดมาตรการ ป้องกัน ติดตาม	-	-	✓	-	✓

ปัจจัยการจัดทำร่าง รูปแบบองค์กร ประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครอง สิ่งแวดล้อม 6 ด้าน		กลุ่มประชากรกลุ่มผสม				
		กลุ่มที่ 1 (เห็นด้วย =✓)	กลุ่มที่ 2 (เห็นด้วย =✓)	กลุ่มที่ 3 (เห็นด้วย =✓)	กลุ่มที่ 4 (เห็นด้วย =✓)	กลุ่มที่ 5 (เห็นด้วย =✓)
(อำนาจหน้าที่ ของคณะกรรมการ ในร่างองค์กร ประชาท้องถิ่น เพื่อการคุ้มครอง สิ่งแวดล้อม)	- กำหนดกฎหมาย ข้อบังคับท้องถิ่น ใน การคุ้มครองสิ่งแวดล้อม	✓	-	-	-	✓
	- สนับสนุนการมีส่วนร่วม ร่วม สร้างองค์ความรู้	-	✓	✓	✓	-
	- สร้างโครงการให้เกิด แรงจูงใจ	✓	✓	-	✓	✓
	- ติดตาม ประเมินผล	✓	✓		✓	✓
5. การประสาน งานกับหน่วยงาน ภาครัฐ	ประสานงานตามโครงสร้าง ขององค์กร	✓	✓	✓	✓	✓
6. การประสาน งานกับภาค เอกชน	ประสานงานกับหน่วยงาน ต่าง ๆ เช่น สถาน ประกอบการ ผู้มีส่วน ได้เสีย	✓	✓	✓	✓	✓

3) การเปรียบเทียบรูปแบบขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมของผู้มีส่วนได้เสียประชากรกลุ่มเฉพาะกับประชากรกลุ่มผสม

จากผลของการวิเคราะห์รูปแบบขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ของประชากรกลุ่มเฉพาะกับประชากรกลุ่มผสมแล้วจึงได้ดำเนินการเปรียบเทียบคำตอบของประชากรทั้ง 2 กลุ่มเพื่อชี้ให้เห็นถึงความเหมือนกับความแตกต่างของรูปแบบขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม โดยมีการเปรียบเทียบ (ดูตารางที่ 5.3) ดังนี้

(1) โครงสร้างองค์กร

ด้านโครงสร้างองค์กร ของร่างรูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ด้านจำนวนคณะกรรมการ จากคำตอบของประชากรกลุ่มเฉพาะมีความคิดเห็นสอดคล้องกันในทางสนับสนุนให้คณะกรรมการมาจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องด้านสิ่งแวดล้อม

ประกอบด้วย ภาคส่วนราชการ ภาคประชาชน ภาคเอกชน จำนวน 16-20 คน ซึ่งเป็นคำตอบของกลุ่มประชากรเฉพาะที่สอดคล้องกับคำตอบของกลุ่มประชากรผสม ที่สนับสนุนให้รูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมด้านจำนวนคณะกรรมการ ที่มาจากทุกภาคส่วนหลักที่ประกอบด้วย ภาคส่วนราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น ภาคประชาชน ภาคเอกชน และสื่อมวลชน จำนวน 16-20 คน ซึ่งเป็นคำตอบของกลุ่มประชากรเฉพาะที่สอดคล้องกันจำนวนมากสุด (ดูตารางที่ 5.3)

จากผลของการเปรียบเทียบระหว่างประชากรทั้ง 2 กลุ่มด้านโครงสร้างองค์กรของร่างรูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ด้านจำนวนคณะกรรมการเสนอให้มีคณะกรรมการในจำนวนที่เหมาะสม จากส่วนที่เกี่ยวข้องด้านสิ่งแวดล้อมทุกภาคส่วน เพื่อร่วมกันขับเคลื่อนการดำเนินการในรูปแบบขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม

(2) ที่มาขององค์กร

ด้านที่มาขององค์กร ควรมาจากทุกภาคส่วน ตามความเห็นของประชากรกลุ่มเฉพาะ ทุกกลุ่มมีความเห็นว่าคณะกรรมการของร่างองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม สิ่งแวดล้อม ซึ่งคำตอบของประชากรกลุ่มเฉพาะและประชากรกลุ่มผสมมีความคิดเห็นสอดคล้องกันในทางสนับสนุนให้ ที่มาขององค์กร ควรประกอบด้วยภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนเอกชน ในสัดส่วนที่เหมาะสม โดยอาจให้จากภาครัฐที่ดำรงตำแหน่งผู้บริหารสูงสุดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นประธาน และในส่วนของกรรมการให้ประกอบด้วยภาคประชาชน และภาคเอกชน ในสัดส่วนที่มากกว่าครึ่งหนึ่ง โดยมีฝ่ายบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับผู้บริหารคุณวุฒิจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นองค์ประกอบเสียงข้างน้อยนั้นมีความเหมาะสมแล้ว เนื่องจากจะทำให้คณะกรรมการจากภาคประชาชน และภาคเอกชนมีความเป็นอิสระในการดำเนินการด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม และตามความเห็นของประชากรกลุ่มผสมทุกกลุ่มมีความเห็นว่าคณะกรรมการของร่างองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ควรประกอบด้วยภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนเอกชน ในสัดส่วนที่เหมาะสม ในการดำเนินการด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม (ดูตารางที่ 5.3)

จากผลของการเปรียบเทียบระหว่างประชากรทั้ง 2 กลุ่มในประเด็นด้านที่มาขององค์กรที่มีความสอดคล้องกันในทางสนับสนุนให้ที่มาขององค์กร ควรประกอบด้วยภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนเอกชน ในสัดส่วนที่เหมาะสมเพื่อดำเนินการด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นในรูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม

(3) สถานะองค์กร

ด้านสถานะขององค์กร ซึ่งผลจากคำตอบของประชากรกลุ่มเฉพาะมีความคิดเห็นสอดคล้องกันในทางสนับสนุนให้ ให้เป็นองค์กรภายใต้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เนื่องจากมีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับประชากรกลุ่มผสมพบว่ามีความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน (ดูตารางที่ 5.3)

จากผลของการเปรียบเทียบระหว่างประชากรทั้ง 2 กลุ่มสถานะขององค์กร ควรเป็นองค์กรอิสระ หรือเป็นองค์กรภายใต้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ที่มีความเห็นสอดคล้องกันในการกำหนดให้ร่างรูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ควรเป็นเป็นองค์กรภายใต้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และที่สำคัญคือมีสภาพบังคับตามกฎหมาย

(4) ขอบเขตแห่งหน้าที่และความรับผิดชอบ

ขอบเขตแห่งหน้าที่และความรับผิดชอบ ขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ซึ่งผลจากคำตอบของประชากรกลุ่มเฉพาะและกลุ่มผสมมีความคิดเห็นสอดคล้องกันในทางสนับสนุนให้ ซึ่งประกอบด้วย 3 ประเด็น คือ ประเด็นที่องค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม มีส่วนร่วมในระดับการกำหนดนโยบาย การมีส่วนร่วมในการดูแลคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ประเด็นขอบเขตอำนาจหน้าที่ในด้านการร่วมดำเนินการในระดับการให้คำแนะนำในโครงการหรือกิจกรรมที่อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และประเด็นขอบเขตอำนาจหน้าที่ในด้านการติดตาม ประเมินสถานการณ์ การเฝ้าระวังด้านผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในชุมชนเพื่อนำเสนอข้อมูลข้อเท็จจริงด้านสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น (ดูตารางที่ 5.3)

จากผลของการเปรียบเทียบระหว่างประชากรทั้ง 2 กลุ่มในด้านขอบเขตแห่งหน้าที่และความรับผิดชอบ คำตอบของประชากรกลุ่มผสมต่อประเด็นด้านขอบเขตแห่งอำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบ ขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ซึ่งประกอบด้วย 3 ประเด็น คือ ประเด็นที่องค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม มีส่วนร่วมในระดับการกำหนดนโยบาย การมีส่วนร่วมในการดูแลคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ประเด็นขอบเขตอำนาจหน้าที่ในด้านการร่วมดำเนินการในระดับการให้คำแนะนำในโครงการหรือกิจกรรมที่อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (ดูตารางที่ 5.3)

(5) การประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐ

การประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมเป็นประเด็นที่มีความสำคัญในการร่างรูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ที่จะต้องคำนึงถึงแนวทางการประสานงานกับหน่วยงานราชการที่บังคับใช้กฎหมายโดยตรง ซึ่งคำตอบของประชากรกลุ่มเฉพาะด้านการประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐขององค์กร

ประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ข้างต้นนั้นกลุ่มประชากรเฉพาะทั้ง 5 กลุ่ม มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในทางสนับสนุนให้ องค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจะต้องให้ความสำคัญต่อการประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐ ซึ่งคณะกรรมการจะต้องมีความเข้าใจในขั้นตอนของระบบราชการ และระเบียบกฎหมายที่แต่ละหน่วยงานจะต้องถือปฏิบัติ เพื่อมิให้เป็นการก้าวล่วงในอำนาจหน้าที่ และกฎหมายของแต่ละหน่วยงาน โดยเสนอให้มีการแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อประสานงานให้ชัดเจน และจะต้องให้ความสำคัญถึงกระบวนการในการพิจารณาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะหน่วยงานของรัฐ โดยเฉพาะในปัจจุบันมีพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตทางราชการ พ.ศ. 2558 ที่ทุกหน่วยงานจะต้องดำเนินการภายใต้กรอบเวลาที่จำกัด และไม่กระทบต่อส่วนอื่นทั้งภาคราชการ และภาคเอกชน และให้หน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบ โดยตรงทราบถึงข้อมูลและความต้องการของชุมชนในด้านการดูแลคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลในเรื่องระเบียบกฎหมายของแต่ละหน่วยงาน เพื่อมุ่งเน้นการดูแลคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นร่วมกัน มีความสอดคล้องกับ คำตอบของประชากรกลุ่มผสมที่ให้ความเห็นในด้านการประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ข้างต้นนั้นกลุ่มประชากรผสมทั้ง 5 กลุ่ม มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในทางสนับสนุนให้ องค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจะต้องให้ความสำคัญต่อการประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐ ซึ่งจะต้องมีความเข้าใจในขั้นตอนของระบบราชการ และระเบียบกฎหมายที่แต่ละหน่วยงานจะต้องถือปฏิบัติ และกฎหมายเฉพาะของแต่ละหน่วยงาน โดยเสนอให้มีการแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อประสานงาน และให้ความสำคัญถึงกระบวนการในการพิจารณาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะหน่วยงานของรัฐ โดยเฉพาะในปัจจุบันมีพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตทางราชการ พ.ศ. 2558 ที่ทุกหน่วยงานจะต้องดำเนินการภายใต้กรอบเวลาที่จำกัดและไม่กระทบต่อส่วนอื่นทั้งภาคราชการ และภาคเอกชน และให้หน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบ โดยตรงทราบถึงข้อมูลและความต้องการของชุมชนในด้านการดูแลคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลในเรื่องระเบียบกฎหมายของแต่ละหน่วยงานเพื่อมุ่งเน้นการดูแลคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นร่วมกัน (ดูตารางที่ 5.3)

จากผลของการเปรียบเทียบระหว่างประชากรทั้ง 2 กลุ่มในประเด็น ด้านการประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐที่มีความสอดคล้องกันที่จะให้ องค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจะต้องให้ความสำคัญต่อการประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐ โดยเสนอให้มีการแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อประสานงานให้ชัดเจน และจะต้องให้ความสำคัญถึงกระบวนการขั้นตอนในการพิจารณาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะหน่วยงานของรัฐ โดยเฉพาะในปัจจุบันมีพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตทางราชการ พ.ศ. 2558 ที่ทุกหน่วยงาน

จะต้องดำเนินการภายใต้กรอบเวลาที่จำกัด และไม่กระทบต่อส่วนอื่นทั้งภาครัฐราชการ และภาคเอกชน และให้หน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงทราบถึงข้อมูล และความต้องการของท้องถิ่นในด้านการดูแลคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลในเรื่องระเบียบกฎหมายของแต่ละหน่วยงาน ให้คณะกรรมการองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมทราบ เพื่อมุ่งเน้นการดูแลคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น

(6) การประสานงานกับภาคเอกชน

การประสานงานกับภาคเอกชนขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม เป็นประเด็นที่มีความสำคัญในการร่างรูปแบบขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ที่จะต้องคำนึงถึงแนวทางการประสานงานกับภาคเอกชน องค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม จะต้องให้ความสำคัญต่อการประสานงานกับหน่วยงานภาคเอกชน เพื่อรับทราบข้อมูลจากทุกฝ่าย เพื่อนำมากำหนดแนวทางในการดำเนินการ โดยเฉพาะในปัจจุบันองค์กรภาคเอกชนขนาดใหญ่ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ ตระหนักถึงปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้น โดยออกเป็นกฎระเบียบต่าง ๆ ในหลายระดับ และมีมาตรการที่เป็นข้อกำหนดในการทำธุรกิจรวมกัน เช่น จะต้องใช้วัตถุดิบที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม กำหนดมาตรฐานระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมในกระบวนการผลิต (มาตรฐาน ISO 14001) ให้เป็นที่ยอมรับในสากล การทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับองค์กร หากองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่มีการประสานงานแนวทางในการดำเนินการร่วมกัน ก็จะนำมาปรับใช้ให้สอดคล้องกับบริบทของแต่ละพื้นที่ได้ และส่วนสำคัญที่จะทำให้การดำเนินการด้านการบริหารจัดการด้านการดูแลคุ้มครองสิ่งแวดล้อม เกิดผลสัมฤทธิ์ควรจัดให้มีการประชาสัมพันธ์การดำเนินการ และการประสานงานกับสื่อมวลชนเพื่อการรับรู้ที่รวดเร็ว รวมถึงนำเสนอให้แก่นานาหรือตัวแทนชุมชนได้รับทราบ ซึ่งจะต้องทำในทุกมิติ คือก่อนที่จะมีการดำเนินโครงการ หรือประกอบกิจการระหว่างดำเนินการตามโครงการ และมีการติดตามผล เฝ้าระวัง หลังจากที่มีการดำเนินการตามโครงการ เมื่อเปรียบเทียบกับประชากรกลุ่มผสมพบที่มีความสอดคล้องกับประชากรกลุ่มผสมที่ได้ให้ข้อเสนอไว้ (ดูตารางที่ 5.3)

จากผลของการเปรียบเทียบระหว่างประชากรทั้ง 2 กลุ่มในประเด็นด้านการประสานงานกับภาคเอกชน มีความสอดคล้องกันที่จะให้องค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม มีการประสานงานกับภาคเอกชน เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน เพื่อเป้าหมายในการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น โดยให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการดำเนินการร่วมกัน โดยให้องค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม เป็นศูนย์กลางในการขับเคลื่อนงานด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในระดับท้องถิ่น

ตารางที่ 5.3 เปรียบเทียบรูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมของผู้มีส่วนได้เสีย
กลุ่มเฉพาะกับกลุ่มผสม

ปัจจัยการจัดทำร่าง รูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่น เพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม 6 ด้าน		กลุ่มเฉพาะ	กลุ่มผสม
1. โครงสร้าง	คณะกรรมการจำนวน		
องค์กร	5-10 ท่าน	-	1
	11-15 ท่าน	2	1
	16-20 ท่าน (มากกว่า)	3	3
2. ที่มาของ	องค์กร		
	- ราชการส่วนกลาง	3	4
	- ราชการส่วนภูมิภาค	3	3
	- ราชการส่วนท้องถิ่น	5	5
	- นักวิชาการ	2	3
	- ภาคประชาชน	5	5
	- ภาคเอกชน	3	4
	- สื่อมวลชน	2	2
3. สถานะ	- องค์กรอิสระ	2	2
- เป็นองค์กร อิสระ	- ภายใต้ อปท.		
- เป็นองค์กร ภายใต้ องค์กร ปกครองส่วน ท้องถิ่น		3	3
4. ขอบเขต	- กำหนดแนวทาง นโยบาย	5	5
หน้าที่ รับผิดชอบ	กำหนดนโยบายการจัดการปัญหา ระดับอำเภอ จังหวัด	2	3
	- กำหนดมาตรการป้องกัน ติดตาม	3	2
	- กำหนดกฎหมายข้อบังคับท้องถิ่น ในการ คุ้มครองสิ่งแวดล้อม	3	2
	- สนับสนุนการมีส่วนร่วม สร้างองค์ความรู้	1	3

ปัจจัยการจัดทำร่าง รูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่น เพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม 6 ด้าน		กลุ่มเฉพาะ	กลุ่มผสม
	- สร้างโครงการให้เกิดแรงจูงใจ	3	4
	การประเมินผลในด้านต่างเพื่อนำมาเป็นข้อมูล เพื่อพิจารณา	4	4
5. การประสาน งานกับหน่วย งานภาครัฐ	ประสานงานกับหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	5	5
6. การประสาน งานกับหน่วย งานภาคเอกชน	ประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ เช่น สถาน ประกอบการ ผู้มีส่วนได้เสีย	5	5

4) การเปรียบเทียบรูปแบบขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม
ที่ผู้วิจัยเสนอกับคำตอบจากการจัดทำกรมีส่วนร่วมออกแบบ-ร่วมออกแบบ (Participatory design,
Co - design)

ร่างรูปแบบขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม จากผลของ
การวิเคราะห์ในบทที่ 4 เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับผลของ การจัดทำกรมีส่วนร่วมออกแบบ-ร่วมออกแบบ
(Participatory design, Co - design) ในประเด็นการวิเคราะห์ไว้ 6 ด้าน นั้นมีความเหมือนและ
ความแตกต่างกัน ดังนี้

(1) โครงสร้างองค์กร

รูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ด้านโครงสร้างองค์กร
จากคำตอบที่ได้จัดทำ การมีส่วนร่วมออกแบบ-ร่วมออกแบบ (Participatory design, Co - design)
และจากรูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ด้านโครงสร้างองค์กร ที่ผู้วิจัย
เสนอมีความสอดคล้องกันในทางสนับสนุนให้รูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครอง
สิ่งแวดล้อมด้านจำนวนคณะกรรมการ ที่มาจากทุกภาคส่วนหลักที่ประกอบด้วย ภาคส่วนราชการ
ส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น ภาคประชาชน ภาคเอกชน และสื่อมวลชน จำนวน 16-20 คน

(2) ที่มาขององค์กร

รูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ด้านที่มาขององค์กร
จากผลของการเปรียบเทียบระหว่าง จากคำตอบที่ได้จัดทำ การมีส่วนร่วมออกแบบ-ร่วมออกแบบ
(Participatory design, Co - design) และจากรูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม

ด้านโครงสร้างองค์กร ที่ผู้วิจัยเสนอมีความสอดคล้องกันในทางสนับสนุนให้รูปแบบองค์กร ประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมด้าน ในประเด็นด้านที่มาขององค์กร ควรประกอบด้วย ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนเอกชน ในสัดส่วนที่เหมาะสมเพื่อดำเนินการด้านการจัดการ สิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น ในรูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิด บูรณาการในการบริหารจัดการ ด้านการดูแลคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นร่วมกัน

(3) สถานะองค์กร

รูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ด้านสถานะขององค์กร องค์กรควรเป็นองค์กรอิสระ หรือเป็นองค์กรภายใต้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จากผลของการ เปรียบเทียบระหว่าง จากคำตอบที่ได้การจัดทำ การมีส่วนร่วมออกแบบ-ร่วมออกแบบ (Participatory design, Co - design) และจากรูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ด้านสถานะ ขององค์กร ที่ผู้วิจัยเสนอมีความสอดคล้องกันในทางสนับสนุนให้รูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่น เพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ด้านสถานะขององค์กร ซึ่งผลจากคำตอบมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน ในทางสนับสนุนให้เป็นองค์กรภายใต้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เนื่องจากองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบ แล้วพบว่ามีความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน

จากผลของการเปรียบเทียบด้านสถานะขององค์กร ควรเป็นองค์กรอิสระ หรือ เป็นองค์กรภายใต้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ที่มีความเห็นสอดคล้องกันในการกำหนดให้ร่าง รูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมควรเป็นเป็นองค์กรภายใต้องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น และที่สำคัญคือมีสภาพบังคับตามกฎหมาย

(4) ขอบเขตแห่งหน้าที่และความรับผิดชอบ

รูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ด้านขอบเขตแห่งหน้าที่ และความรับผิดชอบ จากผลของการเปรียบเทียบระหว่าง จากคำตอบที่ได้การจัดทำ การมีส่วนร่วม ออกแบบ-ร่วมออกแบบ (Participatory design, Co - design) และจากรูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่น เพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ด้านขอบเขตแห่งหน้าที่และความรับผิดชอบที่ผู้วิจัยเสนอ มีความสอดคล้องกันในทางสนับสนุนให้รูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในด้านขอบเขตแห่งหน้าที่และความรับผิดชอบ ขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม มีความคิดเห็นสอดคล้องกันให้มีอำนาจหน้าที่ 3 ประเด็น คือ ประเด็นที่องค์กรประชาท้องถิ่น เพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม มีส่วนร่วมในระดับการกำหนดนโยบาย การมีส่วนร่วมในการดูแล คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ประเด็นขอบเขตอำนาจหน้าที่ในด้านการร่วมดำเนินการในระดับการให้ คำแนะนำในโครงการหรือกิจกรรมที่อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และประเด็นขอบเขต

อำนาจหน้าที่ในด้านการติดตาม ประเมินสถานการณ์ การเฝ้าระวังด้านผลกระทบสิ่งแวดล้อม ในชุมชนเพื่อนำเสนอข้อมูลข้อเท็จจริงด้านสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น

จากผลของการเปรียบเทียบในด้านขอบเขตแห่งหน้าที่และความรับผิดชอบ มีความเห็นเพิ่มเติม สำหรับรูปแบบที่ผู้วิจัยเสนอ ให้องค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครอง สิ่งแวดล้อมเป็นองค์กรหลักในด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น ที่จะช่วยประสานความร่วมมือ ในการดำเนินการกับส่วนราชการ

(5) การประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐ

รูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ด้านการประสานงาน กับหน่วยงานภาครัฐจากผลของการเปรียบเทียบระหว่าง จากคำตอบที่ได้การจัดทำ การมีส่วนร่วม ออกแบบ-ร่วมออกแบบ (Participatory design, Co - design) และจากรูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่น เพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ด้านการประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐ ที่ผู้วิจัยเสนอมีความ สอดคล้องกันในทางสนับสนุนให้รูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในด้านการประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ที่จะต้องคำนึงถึงแนวทางการประสานงานกับหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่บังคับใช้กฎหมาย โดยตรง ซึ่งคณะกรรมการจะต้องมีความเข้าใจในขั้นตอนของระบบราชการ และระเบียบกฎหมายที่ แต่ละหน่วยงานจะต้องถือปฏิบัติ เพื่อ มิให้เกิดความขัดหรือแย้งกันในเชิงอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย ของแต่ละหน่วยงาน โดยเสนอให้มีการแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อประสานงานให้ชัดเจน และจะต้อง ให้ความสำคัญถึงกระบวนการในการพิจารณาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะหน่วยงาน ของรัฐ ที่ทุกหน่วยงานจะต้องดำเนินการภายใต้กรอบเวลาที่จำกัด และให้หน่วยงานที่มีหน้าที่ รับผิดชอบโดยตรงทราบถึงข้อมูลและความต้องการของชุมชนในด้านการดูแลคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลในเรื่องระเบียบกฎหมายของแต่ละหน่วยงานเพื่อมุ่งเน้นการดูแล คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นร่วมกัน

จากผลของการเปรียบเทียบประเด็น ด้านการประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐที่มีความ สอดคล้องกันที่จะให้ องค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจะต้องให้ความสำคัญ ต่อการประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐ

(6) การประสานงานกับภาคเอกชน

รูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ด้านการประสานงาน กับภาคเอกชน จากผลของการเปรียบเทียบระหว่าง จากคำตอบที่ได้การจัดทำ การมีส่วนร่วม ออกแบบ-ร่วมออกแบบ (Participatory design, Co - design) และจากรูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่น เพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ด้านการประสานงานกับภาคเอกชน ที่ผู้วิจัยเสนอมีความสอดคล้องกัน

ให้รูปแบบขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม จะต้องมีการประสานงานกับภาคเอกชน เพื่อรับทราบข้อมูลจากทุกฝ่าย เพื่อนำมากำหนดแนวทางในการดำเนินการ หากองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม มีการประสานงานแนวทางในการดำเนินการร่วมกัน ก็จะนำมาปรับใช้ให้สอดคล้องกับบริบทของแต่ละพื้นที่ได้ และส่วนสำคัญที่จะทำให้การดำเนินการด้านการบริหารจัดการด้านการดูแลคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ควรจัดให้มีการประชาสัมพันธ์ การดำเนินการ รวมถึงนำเสนอให้แก่นำหรือตัวแทนชุมชนได้รับทราบ ซึ่งจะต้องทำในทุกมิติ คือ ก่อนที่จะมีการดำเนินโครงการหรือประกอบกิจการ ระหว่างดำเนินการตามโครงการ และ หลังจากที่มีการดำเนินการตามโครงการ

จากผลของการเปรียบเทียบรูปแบบขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในประเด็นด้านการประสานงานกับภาคเอกชน มีความสอดคล้องกันที่จะให้องค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม มีการประสานงานกับภาคเอกชน เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน เพื่อเป้าหมายในการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น

สรุปจากผลของการจัดทำกรมีส่วนร่วมออกแบบ-ร่วมออกแบบ (Participatory design, Co - design) ในการจัดทำร่างรูปแบบขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และผลจากการวิเคราะห์ในบทที่ 4 ร่างรูปแบบขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่ผู้วิจัยเสนอมีความเห็นแตกต่างกันในบางประเด็น ได้แก่ ด้านโครงสร้างองค์กรจำนวนคณะกรรมการ และสถานะองค์กร และที่มีความเห็นสอดคล้องกันในประเด็น ที่มาขององค์กร ขอบเขตหน้าที่ และความรับผิดชอบ การประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐ การประสานงานกับหน่วยงานภาคเอกชน แสดงให้เห็นถึงความจำเป็นในการจัดทำร่างรูปแบบขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ที่จะนำไปสู่การจัดทำรูปแบบขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่สมบูรณ์ ด้วยเหตุผลจากสภาพปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน และข้อจำกัดของหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในด้านการบังคับใช้กฎหมายของภาครัฐ โดยหากได้รูปแบบขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่สมบูรณ์ ก็จะเป็นส่วนที่สำคัญให้การดำเนินการของหน่วยงานภาครัฐในด้านการจัดการปัญหา และการดูแลคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในระดับท้องถิ่น สามารถทำงานได้ครอบคลุมในทุกมิติด้วยข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงในท้องถิ่นจากการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน และท้ายที่สุดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นได้รับการดูแลคุ้มครองโดยผลของการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

2. รูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม

1) องค์กรประกอบด้านโครงสร้างจำนวนคณะทำงานของรูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม เป็นรูปแบบหรือโครงสร้างหลักที่คณะทำงานมาจาก 3 ส่วนหลัก ได้แก่ ตัวแทนจากภาคราชการ ตัวแทนจากภาคเอกชน และตัวแทนจากภาคประชาชนจำนวน 16 ถึง 21 คน เหมาะสมกับการมีส่วนร่วมของประชาคมท้องถิ่นในการติดตาม ตรวจสอบปัญหาสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ครอบคลุมในทุกด้าน ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการบูรณาการ เพื่อสร้างมิติใหม่ในการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในระดับท้องถิ่น

2) องค์กรประกอบด้านที่มาขององค์กร ควรประกอบด้วยภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนเอกชน ในสัดส่วนที่เหมาะสมเพื่อดำเนินการด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นในรูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดบูรณาการในการบริหารจัดการ ด้านการดูแลคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นร่วมกัน

3) องค์กรประกอบด้านสถานะองค์กรกำหนดให้ร่างรูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมควรเป็นองค์กรภายใต้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เหมาะสมกับการมีส่วนร่วมของประชาคมท้องถิ่นในการติดตาม ตรวจสอบปัญหาสิ่งแวดล้อม และที่สำคัญคือมีสภาพบังคับตามกฎหมายเพื่อให้ขอเสนอ ข้อมูลหรือแนวทางที่มาจากกรมีส่วนร่วมมีสถานะเป็นองค์กรที่มีสภาพบังคับได้ตามกฎหมาย

4) องค์กรประกอบด้านขอบเขตแห่งหน้าที่และความรับผิดชอบในด้านขอบเขตแห่งหน้าที่และความรับผิดชอบ ขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม มีความคิดเห็นสอดคล้องกันให้มีอำนาจหน้าที่ 3 ประเด็น คือ ประเด็นที่องค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม มีส่วนร่วมในระดับการกำหนดนโยบาย การมีส่วนร่วมในการดูแลคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ประเด็นขอบเขตอำนาจหน้าที่ในด้านการร่วมดำเนินการในระดับการให้คำแนะนำในโครงการหรือกิจกรรมที่อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และประเด็นขอบเขตอำนาจหน้าที่ในด้านการติดตาม ประเมินสถานการณ์ การเฝ้าระวังด้านผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในชุมชนเพื่อนำเสนอข้อมูลข้อเท็จจริงด้านสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น เหมาะสมกับการมีส่วนร่วมของประชาคมท้องถิ่นในการติดตาม ตรวจสอบปัญหาสิ่งแวดล้อมโดยให้องค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมเป็นองค์กรหลักในด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น

5) องค์กรประกอบด้านการประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐ โดยเสนอให้มีการแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อประสานงาน และให้ความสำคัญถึงกระบวนการในการพิจารณาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะหน่วยงานของรัฐ ที่ทุกหน่วยงานจะต้องดำเนินการภายใต้กรอบเวลา

ที่จำกัด และให้หน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงทราบถึงข้อมูลและความต้องการของชุมชน ในด้านการดูแลคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลในเรื่องระเบียบกฎหมายของแต่ละ หน่วยงานเพื่อมุ่งเน้นการดูแลคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นร่วมกัน เหมาะสมกับการมีส่วนร่วม ของประชาคมท้องถิ่นในการติดตาม ตรวจสอบปัญหาสิ่งแวดล้อม โดยให้องค์กรประชาท้องถิ่น เพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจะต้องให้ความสำคัญต่อการประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐ

6) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะดำเนินการประสานงานกับภาคเอกชน จะต้องมีการประสานงานกับ ภาคเอกชน เพื่อรับทราบข้อมูลจากทุกฝ่าย เพื่อนำมากำหนดแนวทางในการดำเนินการ หากองค์กร ประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่มีการประสานงานแนวทางในการดำเนินการร่วมกัน ก็จะนำมาปรับใช้ให้สอดคล้องกับบริบทของแต่ละพื้นที่ที่ได้เหมาะสมกับการมีส่วนร่วมของ ประชาคมท้องถิ่นในการติดตาม ตรวจสอบปัญหาสิ่งแวดล้อม โดยกำหนดให้มีการประสานงานกับ ภาคเอกชน เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน เพื่อเป้าหมายในการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมร่วมกัน

3. การรับฟังความคิดเห็น (Hearing)

การรับฟังความคิดเห็น (Hearing) เป็นวิธีการที่กำหนดไว้ในวิธีวิทยาการวิจัยด้วยการ นำเอาคำตอบที่เป็นผลผลิตจากการวิจัยคือ รูปแบบขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ไปสู่การรับฟังความคิดเห็นจากประชากรที่เกี่ยวข้องโดยตรงเพื่อให้ประชากรที่เข้าร่วมรับฟัง ความคิดเห็นได้วิพากษ์และให้ข้อเสนอแนะ ที่ผู้วิจัยได้นำไปสู่การวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงแก้ไขคำตอบ ให้มีความสมบูรณ์และเหมาะสม ซึ่งประชากรที่กำหนดไว้สำหรับการร่วมรับฟังความคิดเห็น เป็นกลุ่มประชากรที่มาจาก การเจาะจง ประกอบด้วย

ผู้ดำรงตำแหน่งในราชการส่วนกลาง ผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าสำนักงานกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการส่วนสิ่งแวดล้อมสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดชลบุรี กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นกระทรวง หรือ หน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้องโดยตรงในด้านการกำหนดนโยบายด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ภาคราชการในระดับพื้นที่ ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตำแหน่งนายกเทศบาล นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ฝ่ายนิติบัญญัติ ตำแหน่งประธานสภาเทศบาล รองประธานสภาเทศบาล ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้ปกครองท้องถิ่น ตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ส่วนราชการในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตำแหน่งปลัดเทศบาล รองปลัดเทศบาล ผู้อำนวยการกองสาธารณสุข หัวหน้าฝ่ายนิติการเทศบาล แกนนำเครือข่าย อาสาสมัครด้านสิ่งแวดล้อมในกลุ่มแกนนำระดับจังหวัด ตำแหน่งประธานเครือข่ายอาสาสมัคร

พิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้านจังหวัดชลบุรี (ทสม.จังหวัด) ประธานอาสาสมัครท้องถิ่นรักษ์โลก(อถล.) ภาคเอกชนในนามของตัวแทนกลุ่มผู้ประกอบการ และภาคประชาชนทั่วไป จำนวนรวม 45 คนได้วิพากษ์และเสนอแนะเพื่อนำไปเพิ่มเติมในการจัดทำรูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมให้มีความสมบูรณ์ในรูปแบบขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และเกิดประโยชน์สูงสุดในด้านการดูแลคุ้มครองสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่นต่อไป โดยได้ผลของการรับฟังความคิดเห็นได้ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะในประเด็นดังต่อไปนี้

1) ในด้านโครงสร้างรูปแบบขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมเป็นรูปแบบหรือโครงสร้างหลักที่คณะทำงานมาจาก 3 ส่วนหลักได้แก่ ตัวแทนจากภาคราชการ ตัวแทนจากภาคเอกชน และตัวแทนจากภาคประชาชน สอดคล้องกับแนวทางการบูรณาการกับหน่วยงานอื่นทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน เพื่อสร้างมิติใหม่ในการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในระดับท้องถิ่น

2) ขอบเขตอำนาจหน้าที่ของรูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมควรกำหนดหน้าที่ให้มีความแตกต่างจากเครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน (ทสม.) อาสาสมัครท้องถิ่นรักษ์โลก (อถล.) หรือกลุ่มองค์กรอื่น ๆ เพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนกันในพื้นที่ซึ่งบุคคลคนเดียวอาจมีหมวกหลายใบ หลายสถานะ การขับเคลื่อนองค์กรในลักษณะของภาคีเครือข่ายที่มีหลายสถานะอยู่ในองค์กรเดียวกัน จะต้องมุ่งเน้นให้องค์กรตระหนักและให้ความสำคัญในด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมตามบริบทของท้องถิ่น ร่วมคิด ร่วมทำ เข้าใจ เข้าถึงปัญหาควรใช้การบริหารงานสมัยใหม่มาช่วยในการดำเนินงาน เช่น การจัดทำแอปพลิเคชัน เพื่อให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในด้านการรับทราบข้อมูลที่ต้องการ และการส่งข้อมูลข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในพื้นที่ เพื่อให้ส่วนที่รับผิดชอบดำเนินการ จะทำให้งานรวดเร็วและเห็นผลอย่างแท้จริง เกิดการบูรณาการจัดการสิ่งแวดล้อมร่วมกันสร้างการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

3) การกำหนดบทบาทอำนาจหน้าที่ ในด้านสถานะขององค์กร และกฎหมายที่รองรับการดำเนินการขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ให้มีความชัดเจนในด้านการดำเนินการภารกิจหลัก ภารกิจรอง ที่ต้องร่วมดำเนินการในด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และการประสานงานกับหน่วยงานอื่นทั้งในส่วนภาครัฐที่มีอำนาจหน้าที่โดยตรง กับภาคเอกชนที่อาจส่งผลกระทบต่อในด้านความเสียหายกับการประกอบธุรกิจของเอกชน

4) ในด้านงบประมาณดำเนินการขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมกำหนดไว้ซึ่งต้องใช้งบประมาณในการขับเคลื่อนการทำงานในเชิงบูรณาการ

5) การดำเนินการตามรูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่ทางผู้วิจัยนำเสนอ ควรมีการดำเนินการลักษณะของเมืองต้นแบบ/ชุมชนต้นแบบนำร่อง เพื่อเป็นแบบอย่าง หรือเป็นแนวทางในการขับเคลื่อนการดำเนินการ แล้วจึงขยายผลไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) อื่น ๆ

จากการวิพากษ์และเสนอแนะดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยวิเคราะห์แล้วเห็นว่าเป็นไปในทางสนับสนุนร่างรูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่ผู้วิจัยนำเสนอต่อที่ประชุมสัมมนาของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องดังกล่าวข้างต้น นอกจากนี้ยังเป็นเหตุและผลที่เสริมเหตุผลความจำเป็นต่อการพัฒนารูปแบบองค์กรประชาท้องถิ่นเพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามการวิจัยครั้งนี้ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นและสามารถใช้เป็นต้นแบบในการการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น เพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนการดำเนินการด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในระดับท้องถิ่น เป็นไปในทิศทาง ยุทธศาสตร์ และเป้าหมาย อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ โดยมีการบูรณาการร่วมกันระหว่าง หน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนอย่างเป็นองค์รวม รวมทั้งมุ่งเน้นให้เกิดการมีส่วนร่วม ของทุกภาคส่วนในพื้นที่ โดยมี ท้องถิ่นเป็นฐาน สิ่งแวดล้อมเป็นศูนย์กลาง สร้างมิติใหม่ด้านการพัฒนาที่ยั่งยืน เสริมสร้างแนวทางการบูรณาการร่วมกัน ในการแก้ไขปัญหา ด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ ตลอดจนเป็นองค์กรที่ขับเคลื่อนการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและเกิดความยั่งยืนต่อไป